

Erdészeti és faipari **HÍRADÓ**

XXIV. évfolyam 3. szám, 2014. október

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A tartalomból:

Közigazgatási változások
az agráriumban

*

„Debrecenbe kéne menni ...”

*

Húszéves a MEGOSz

*

Húszéves a Magyarországi
Zöld Kereszt Egyesület

*

A XVIII. Országos Erdészeti
és Faipari Sportnapok

*

A 207. tanévnyitó

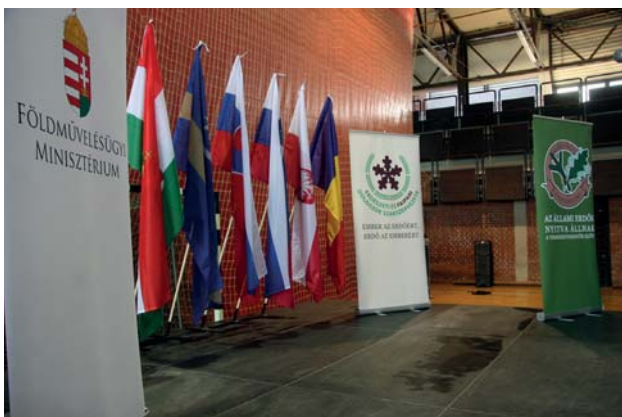
*

Hőseink előtt tisztelgünk

*

Jelenetek a VIII. Országos
Vadgasztronómiai
Fesztiválról

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Közigazgatási változások az agráriumban

Az áprilisi országgyűlési képviselőválasztást követően a kormányfő bizonyos szerkezetátalakítást hajtott végre az államirányítás szervezetében és jelentős személyi változások is történtek az állami főtisztviselők körében.

Ma már közzismert tény például, hogy szaktárcánk elnevezése „Vidékfejlesztési”-ről ismét az 1889 óta hagyományosnak tekinthető „Földművelésügyi”-re változott. A vidékfejlesztés a Miniszterelnökség ügykörébe került (feltehetően a számos támogatás kifizetésének egységesebb kezelése miatt), ahol Kiss Miklós Zsolt államtitkár lett a tématerület gazdája.

A 22 állami tulajdonú erdészeti részvénytársaság felett a tulajdonosi jogokat gyakorló, irányító és felügyeleti szerv a Magyar Fejlesztési Bank helyett – szintén hagyományos módon – ismét a Földművelésügyi Minisztérium lett. (2014. évi XXXV. törvény.)

Szaktárcánk, az erdészet FM-en belüli jelenlegi helyzetét egyes nyílt források alapján tudjuk körvonalazni.

Mindenekelőtt a 3/2014. (VIII.1.) FM számú utasításra tudunk támaszkodni, amely az FM Szervezeti és Működési Szabályzatáról (FM-SzMSz) szól. Különösen annak 3. függelékére, amely jól rendszerezett áttekintést nyújt a Minisztérium szervezeti felépítéséről, szervezeti egységeiről. A dokumentum megtekinthető a világhálón. Terjedelme mintegy 140 oldal, ebből igyekszünk kiemelni a számunkra legfontosabb tudnivalókat.

Az FM-ről dióhéjban

A minisztérium élén változatlanul dr. Fazekas Sándor áll, akinek a munkáját közvetlenül segíti a Miniszteri Kabinet, valamint az Ellenőrzési Főosztály.

A Kabinet alá tartozik a Miniszteri Titkárság, valamint az Sajtóiroda; a főosztály keretében pedig a Belső és a Fejlesztési Ellenőrzési Osztály működik.

A minisztérium munkáját ezután hat államtitkár irányítja a miniszter közvetlen alárendeltségében. Egy kivétellel mindegyiknek van legalább egy helyettes államtitkára. A helyettes államtitkárok száma jelenleg kilenc. (A gazdasági ügyekért felelős államtitkár személyéről lapzártánkig még nem volt hiteles adatunk.)

Az államtitkárok és helyetteseik nevét, a felelősségük körébe utalt munkaterülettel a következőkben felsoroljuk. S a helyettesek esetében feltüntetjük azt is, hogy összesen hány főosztály és osztály tartozik a hatáskörükbe. Az elnevezések előtt szereplő arab szám az FM-SzMSz szervezeti hierarchiát kifejező decimális számozásával megegyező szám.

2. Közigazgatási államtitkár:
dr. Simon Attila István.

- 2.1. Agrárszakképzésekért felelős h.át.: Román István (1 főo., 2 o.)
- 2.2. Jogi és igazgatási ügyekért felelős h.át.: dr. Szinay Attila (4 főo., 12 o.)
- 2.3. Nemzetközi kapcsolatokért felelős h.át.: Tóth Katalin (2 főo., 6 o.)

2.4. Gazdasági ügyekért felelős h.át.: még nincs adatunk. (4 főo., 7 o.)

3. Parlamenti államtitkár:
dr. Nagy István.

Helyettes. államtitkár: nincs (1 főo., 2 o.)

4. Környezetügyekért, agrárfejlesztésért és hungarikumokért felelős át.: V. Németh Zsolt.

4.1. Agrárfejlesztésért és hungarikumokért felelős h.át.: Szakáli István (3 főo., 7 o.)

4.2. Környezetügyért felelős h.át.: dr. Rácz András (4 főo., 10 o.)

5. Élelmiszerlánc-felügyeletért felelős át.: Zsigó Róbert.

5.1. Élelmiszerlánc-felügyeletért felelős h.át.: dr. Bogárné Lajos (2 főo., 6 o.)

6. Agrárgazdaságért felelős államtitkár: Czerván György.

6.1. Agrárgazdaságért felelős h.át.: dr. Feldman Zsolt (4 főo., 12 o.)

6.2. Eredetvédelemért felelős h.át.: dr. Kiss Eliza (1 főo., 2 o.)

7. Állami földekért felelős államtitkár: dr. Bitay Márton Örs.

7.1. Áll. földekért felelős h.át.: Ugron Ákos Gábor (3 főo., 7 o.)

Ugron Ákos Gábor okl. erdőmérnök, okl. erdészeti növényvédelmi szakmérnök; diplomáját 1999-ben szerezte meg Sopronban.

Az irányítása alá tartozó három főosztály a következő: a Földvagyon-gazdálkodási Főosztály, az Erdészeti és Vadgazdálkodási Főosztály, valamint a Horgászati és Halgazdálkodási Főosztály. Ez utóbbi szakterület tehát elvált az erdészettől és a vadászattól.

Az erdészet az FM-ben

Erdészeti részvénytársaságaink irányításának-ellenőrzésének minisztériumon belüli mechanizmusával kapcsolatban idézzük az FM-SzMSz 7.1.3. Erdészeti és Vadgazdálkodási Főosztály alcímből a 2.n/ pontot: „felelős a Minisztérium felügyelete alá tartozó szervek erdő- és vadgazdálkodási feladatainak irányításáért és felügyeletéért, valamint az ezzel kapcsolatos szakmai döntéshozatal előkészítéséért;”

Idézzük továbbá a 4. p., q., és r. pontot:

„p/ felelős a nemzeti park igazgatóságok és az állami tulajdonú erdőgazdasági társaságok vagyonkezelésében levő erdő- és vadászterületek erdő- és vadgazdálkodásának szakmai irányításáért és felügyeletéért;

q/ felelős a NÉBIH erdészeti és vadászati ügyekért felelős igazgatóságának szakmai feladatellátás tekintetében történő irányításáért, a főosztály szakterületeit érintő feladataival összefüggő szakmai és szabályozási feladatok ellátásáért, a vonatkozó szakmai és szabályozási hatósági és igazgatási feladatok ellátásának felügyeletéért;

r/ felel az állami erdőgazdasági társaságok szakmai felügyeletéért;”

Úgy véljük, hogy Szakszervezetünket és Híradónkat is érinti a 6./ pont előírása:

„felelős az erdő- és vadgazdálkodás tekintetében... a civil szervezetek és a közvélemény felé irányuló kommunikációért;”.

Amint az előzőkből világosan látható, a minisztériumban az erdészeti ügyek fő gazdája dr. Bitay Márton állami földért felelős államtitkár és helyettes államtitkára, Ugron Ákos Gábor.

Az irányításuk alá tartozó közvetlen ügyintéző az Erdészeti és Vadgazdálkodási Főosztály, melynek vezetője Szabó Ferenc agrármérnök. A főosztály belső tagozódása a következő.

- Erdészeti Igazgatási Osztály; vezetője dr. Mózes Csaba erdőmérnök.
- Állami Erdőgazdálkodási Osztály; vezetője Dalvári Vince erdőmérnök.
- Vadgazdálkodási Osztály; vezetője Bajdik Péter vadgazda mérnök, aki egyben a főosztályvezető helyettese.

A 22 állami tulajdonú erdőgazdasági részvénytársaság fölötti tulajdonosi joggyakorlással kapcsolatos irányítási stb. feladatok az Állami Erdőgazdálkodási Osztály ügykörébe tartoznak. Szem előtt kell azonban tartani, hogy az igazgatási rendszer egészének része az Élelmiszerlánc-felügyeletért Felelős Államtitkárság alá tartozó Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (NÉBIH) Erdészeti Igazgatósága (vezetője Wisnovszky Károly erdőmérnök), továbbá a megyei kormányhivatalok erdészeti igazgatóságai is.

A magánerdőgazdálkodás esetében lényegében ugyanez a hatósági rendszer működik, de szükséges emlékeztetni szakmai érdekképviselőinek szorosan kapcsolódó szerepére is, mindenekelőtt a Nemzet Agrárgazdasági Kamarára bizonyos, részben társadalmiasított irányítási feladatok ellátásában, de a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségének közreműködésére is.

A természetvédelem ügyét csupán röviden tudjuk érinteni. Akinek ilyen irányú elintézendője adódik, az a V. Németh Zsolt által vezetett államtitkárságon belül a Környezetügyért Felelős Helyettes Államtitkársághoz forduljon, melynek vezetője dr. Rácz András.

Az eddigiekből is érzékelhető, hogy aki szakmánk államigazgatásának dolgában el kíván igazodni, annak alaposabban kell tanulmányoznia az FM-SzMSz egészét, legalább is addig, amíg annak gyakorlata ki nem kristályosodik. Úgy tűnik, hogy a rendszer a funkcionális és az ágazati jellegű makro-szintű gazdaságirányítás kombinációja. Amelybe ráadásul belejátszhatnak még eddig itt nem említett – általában országos hatáskörű – egyéb szervek is (például a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet). Ebből a kombinatív jellegből következően esetenként jelentkezhetnek majd a gyakorlatban felelősség- és hatásköri átnyúlások is bizonyos témákban.

Rokon szakterület a vízügy is, de ezzel végképpen nem tudunk most foglalkozni, mivel itt jelentős szervezeti intézkedések már korábban megtörténtek és a Kormány az ügyintézés nagyobbik részét áthelyezte a Belügyminisztérium hatáskörébe.

Értesülésünk szerint a Szakszervezetünk érdekképviselői munkája szempontjából (is) igen fontos Nemzeti Munkaügyi Hivatal Fa-, Bútor- és Erdészeti Ágazati Párbeszéd Bizottságának tevékenységét a minisztériumi változások (eddig) nem érintették, de aktualitását fokozták. Ennek örülünk. Reméljük, hogy ha majd a Bitay államtitkár úr által egyelőre még csak érintőlegesen említett centralizációs-integrációs intézkedések ideje elérkezik az erdőszetben, akkor a Helyettes Államtitkárság majd az említett szakmai párbeszéd bizottságunkat is partnerének tekinti, bevonja a folyamatba, a vélemény- és információcserébe, támaszkodik rá. Az ÁPB munkavállalói oldalán álló Szakszervezetünk készséggel működik ebben közre és tervezi is aktivitásának fokozását.

Nem minisztériumi hír, de cikkünknek ezen a pontján tartjuk helyénvalónak közbevetőleg megemlíteni a témához tartozónak vélt értesülésként, hogy az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának Erdészeti Albizottsága élén Jakab Istvánt (aki az Országgyűlés alelnöke) Györffy Balázs országgyűlési képviselő, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke váltotta.

Milyen további változások várhatók?

Természetesen megkíséreltük azt is kitapintani, hogy a felügyeleti szerv változása milyen változásokat hoz magával az erdőgazdálkodásban, különösen az állami erdőgazdasági részvénytársaságok életében?

Ebben a munkában három nyílt forrásra támaszkodhatunk. Mégpedig azokra az interjúkra, amelyeket dr. Bitay Márton államtitkár adott a „Nimród Vadászújság” és a „Magyar Vadászlap” augusztusi száma, valamint az „Erdészeti Lapok” összevont július-augusztusi számának. Ezt az eléggé bőséges anyagot szűkebb terjedelmi lehetőségeink miatt jobbra csak összevontan, a közös motívumokra koncentrálva tudjuk a következőkben elemezni.

Dr. Bitay Márton az „Erdészeti Lapok”-ban a beszélgetés elején azt a rövid, félmondatos kijelentést tette, hogy „a változások mögött határozott kormányzati elvárások húzódnak”. Ám a továbbiakban nem tért ki közelebbről arra, hogy mik is ezek az elvárások.

A továbbiakban azt mondta az államtitkár, hogy az állam tulajdonosi jogainak gyakorlása terén végrehajtott szervezetváltás (MFB helyett FM) egyben szemléletváltást is jelent: a banki-pénzügyi szemlélettel szemben szakmai-nemzetgazdasági szemlélet érvényesítését. Mit jelent ez? Az erdő kapuinak tágra nyitását az emberek előtt. A sportolók, a természetbarátok, a családok még fokozottabb bebocsátását az erdőbe. Másrészt lehetőségek biztosítását a vidéki lakosság számára és ennek érdekében szélesebb együttműködést az önkormányzatokkal. „Szeretnénk a jóléti beruházásokat is felgyorsítani.” – mondotta ezzel kapcsolatban.

Hogyan s meddig nyílik majd a kapu?

Közbevetve megjegyezzük: már eddig is jól érzékelhetjük, hogy mennyire felerősödött az utóbbi két évben az erdők közjóléti funkcióját kibontakoztató erdészeti tevékenység és az ezzel kapcsolatos hatósági munka. Szinte szimbolikus akusztiként is felfogható volt, hogy a múlt év október 29-én maga

a miniszterelnök adta át rendeltetésének a Pilisi Parkerdő Zrt. szépen felújított somhegyi turistaházát.

Az erdők virtuális kapuinak tágra nyitogatásával eddig sem volt baj. Inkább az a kérdés, hogy hol lesz ennek a határa? *Hol a határ a gazdasági tevékenység és a közjóléti célú erdőgazdálkodás között, s lesz-e valamiféle differenciálás ebben a tekintetben az állami és a magánerdők között?* Meddig és milyen jogcímen tud beavatkozni az állam a magánvagyon szabad használatába az erdőtörvényben rögzített szakmai kritériumok betartásán túlmenően?

Ezek azonban még a jövő kérdései. Ilyen és hasonló témákban feltehetően mind a szakma, mind a magántulajdonosok kifejtetik majd a véleményüket, mert dr. Bitay Márton mindegyik nyilatkozatában hangoztatja, *hogy számít a szakmai érdekképviseltekre; maximálisan kíván támaszkodni – szakmai kérdésekben – az erdészszakmára; az állami tulajdonú erdőgazdaságokat pedig a minisztérium első számú támaszának és partnerének tekinti.*

A centralizáció irányába mutató integráció?

Ezek reménykeltő, biztató megnyilatkozások. Van itt azonban egy kis homály is. A „Nimród” tudósítójának a következő kérdésére ugyanis a következő választ adta az államtitkár – idézünk az említett lapszám 5. oldaláról.

– Az állami erdővagyonot kezelő 22 állami erdőgazdasági Zrt. irányítása és felügyelete is felelősségteljes, komoly munka. A banki szemlélet után mik a tervei?

– A magyarországi erdők közel 60 %-a állami tulajdonban van. Végig kell gondolni, hogy mit szeretnénk ezzel az erdővagyonnal kezdeni. Az én meglátásom, hogy állami tulajdonban kell kezelni. Szükségszerű továbbnyitni az emberek felé, hiszen az erdő a társadalomért, a magyar nemzeti érdekért van. A növekvő számú közjóléti beruházásokkal ezt az utat járjuk, melyet bővíteni és gyorsítani szeretnénk. Most 22 önálló részvénytársaság kezelésében működik az állami erdészeti rendszer; meg kell vizsgálni, miként lehet még egységesebb irányításra ráállni, különös tekintettel a faipari, kereskedelmi, vadászati vagy más tevékenység kapcsán. *Mindenképpen egységesebb irányítási és felügyeleti rendszert szeretnénk működtetni.* Fontos leszögezni: a mögöttünk hagyott banki irányítási szemlélet nem rossz, csak most más irányba fordulunk.

Eddig az idézet. Erről a témakörrel az államtitkár az „Erdészeti Lapok”-nak adott interjújában így nyilatkozott (249. oldal): „Nyilván ezek mellett megjelenik a célcsoport működésének további racionalizációja. Már most világosan látszik, hogy számos kérdésben sokkal centralizáltabb döntésekre és döntéshozatalra van szükség. Ahhoz azonban, hogy pontosan detektáljuk, mely területek ezek, szükséges a célcsoport átvilágításának eredményével tisztában lennünk.”

Végül a „Magyar Vadászlap”-ban ugyanez a következőként jelent meg az interjújában (280. oldal):

„Ami világosan látszik, hogy egy sokkal egységesebb és integráltabb irányításra van szükség, ahol az ország minden pontján egységes elvek mentén dolgoznak az állami erdészek. Végig kell gondolni azt is, hogy az erdőgazdaságokat milyen formában szeretnénk tovább működtetni az állam, milyen integrációs lehetőségek vannak.”

Az esetleges átszervezés és a Szakszervezet

Az idézett nyilatkozatokból arra következtethetünk, hogy a Földművelésügyi Minisztérium szervezeti változtatásokat tervez az állami erdőgazdálkodás területén. A „centralizáció” és az „integráció” kifejezések a gazdasági életben egyértelműen összevonást jelentenek. Ezek pedig – tapasztalatból tudjuk – emberi sorsokat érintenek. Minél nagyobb léptékű és kiterjedésű a változás, annál többet.

Mi most azt reméljük, hogy a Bitay államtitkár úr által jelzett változások az agrártárcához – és a mögötte álló politikai erő által hangoztatott humánus elvekhez – méltó módon, *a humán érdekképviseltek bevonásával* lesznek lebonyolítva. „Szükségszerű továbbnyitni az emberek felé ...” – olvashatjuk magában Bitay úr nyilatkozatában is.

Körvonalazódó szakmai feladatok

Az államtitkár a szervezési témákon túlmenően már egy-két konkrét munkafeladatot is érintett nyilatkozataiban.

Így például azt, hogy az erdészet, vadászat és természetvédelem szervezeti közelsége jó lehetőséget kínál a három szakterület törvényi szabályozásának egységes szemléletben történő újragondolására, harmonizálására és mintegy kódexként, egységes újraalkotására. Nyugodt, alapos munkára van lehetőség, mert jelenleg nincs semmiféle sürgető határidő ezen a téren, mondotta.

Az új törvényeket megalapozó koncepciók még ebben az évben elkészülhetnek; ezeket együttesen kódex koncepciónak nevezte. Figyelmet érdemel, hogy dr. Bitay Márton nyilatkozataiban megjelent a faipar is a koncepcionális témák között. „Nem lenne érdemesebb nyersanyag helyett legalább alapanyagot előállítani?” – tette fel a kérdést az „Erdészeti Lapok”-ban. Azt a kérdést, amit néhány évtizeddel korábban már tulajdonképpen megválaszolt a magyar erdészeti politika az akkori lehetőségek szintjén a *vertikális termelési szerkezet* kialakításával, a műfalapok iparának kifejlesztésével; az erdészet, az elsődleges faipar és a fakereskedelem egységes tervezési blokkban történt kezelésével (amit azután – *elég találóan – fagazdaságnak* neveztek).

Az erdészet presztízsének alakulása

Befejezésül még azt említjük meg, hogy dr. Bitay Márton értékelése szerint *az erdészet helyzete és presztízse javult* azzal, hogy részvénytársaságaink irányítása és felügyelete az ágazat miniszteriális irányítását ellátó tárcához került; az erdészet a vadászattal együtt alkot egy közös főosztályt, a helyettes államtitkár pedig erdőmérnök.

„*Eltökélt szándékom az erdész- és vadásztársadalom elismertségének, megbecsültségének a növelése is. E téren is komoly tervek fogalmazódtak meg bennem.*” – mondta többek között az „Erdészeti Lapok”-nak adott nyilatkozatában dr. Bitay Márton államtitkár (249. oldal).

Reménykeltő, szép szavak ezek is. Érdeklődéssel várjuk, hogy mit hoz a jövő!

Király Pál

„Debrecenbe kéne menni ...”

Komoly meghökkenést keltett a közvéleményben a május végi bejelentés, ami szerint *három minisztériumot vidékre telepít ki a kormány a fővárosból*; közöttük régi, hagyományos szakértőinkat, a *Földművelésügyi Minisztériumot Debrecenbe*.

A meglepetés oka az volt, hogy amióta minisztérium létezik Magyarországon (1848), hasonló intézkedésre csak 1849-ben és 1944/45-ben került sor, de akkor rendkívüli történelmi körülmények voltak.

*

Persze a „miért”-et illetően azonnal megkezdődtek a találgatások (no, meg a szitkozódások). A kormánypárti körök azzal érveltek, hogy a minisztérium hatékonyabban tudja folytatni a munkáját, ha a tisztviselők közelebb kerülnek a vidékhez, a mezőgazdasághoz, a földhöz. Az ellenzéki oldal pedig azt hangoztatta, hogy a kormány ezzel is gyengíteni próbálja a baloldalt, amelynek legerősebb bázisa a főváros és bünteti „a bűnös Budapestet”.

Voltak, akik hallgattak, nem nyilvánítottak véleményt, mondván: várjuk ki a végét! Emlékeztettek arra: néhány éve, még a gyurcsányi időkben is meghirdették már, hogy az új kormányzati negyedet a Nyugati pályaudvar területére telepítik, ott alakítják ki. De csak addig tartott a nagy nekibuzdulás, amíg valaki meg nem szerezte a Körút és a Podmaniczky utca találkozásánál, a 62-es postahivatal mellett a MÁV-tól elvett értékes telket, amelyen azután gyorsan fel is épült a nagy „üvegtégla”. (A MÁV meg visszakarta a józsefvárosi kínai piac területét, ahol most már takaríthat kedvére.)

*

Földművelésügyi Minisztériumunk az 1867-es kiegyezés után alakult Földművelés-, Ipar- és Kereskedelemügyi Ministeriumból független tárcaként kiválva 1889. VI. 16-tól működött önálló FM-ként. Azt, hogy mikor költözött a Kossuth térre a Bukovics Gyula bécsi mérnöki irodája által tervezett jelenlegi épületébe, nem tudjuk pontosan. Ezt megelőzően a Duna pesti oldalán, a Lánchíddal szemben, a mai Gresham

palota helyén állt un. Nákó-házban volt elhelyezve. (Az „oral history” úgy tudja, hogy erdészeti osztályai pedig a Zoltán utcában.)

*

Kósa Lajos városi polgármester az FM Debrecenbe költözésével kapcsolatban nyilatkozott a sajtónak. Ebből kiderül, hogy az átköltözés ügyének városi koordinátora Papp László alpolgármester. Ő tartja a kapcsolatot azzal a *munkacsoporttal*, amelyet a minisztériumban hoztak létre az áttelepülés lebonyolítására.

Ami az intézmény elhelyezését illeti, *lehetséges, hogy a debreceni agráregyetem területén építenek egy új épületet* erre a célra.

További nagy kérdés, hogy mi lesz a sorsa azoknak a minisztériumi dolgozóknak, akik már gyökeret vertek a fővárosban vagy annak agglomerációjában és fölöttébb nagy gond számukra a Debrecenbe költözés. Kósa Lajos közölte, hogy dr. Fazekas Sándor miniszterrel egyetértésben *„ingatlanfejlesztéssel” kívánják segíteni a városba költözni szándékozókat*.

(A kifejezést azért tettük idézőjelbe, mert kedvezményes telekvásárlástól kezdve szolgálati vagy bérlakások biztosításán át készalakás-juttatásig, lakásépítési támogatásig sok mindent tartalmazhat.)

*

Kiviláglott az is a nyilatkozatból, hogy *az egész minisztérium költözni fog; nem fognak egyes részlegei viszsamaradni a fővárosban*. Az államigazgatás ilyen jellegű decentralizációja előnyös, mert nem csupán fővárosi logikával rendelkező emberek irányítják majd az agráriumot és munkahelyeket terem a vidéken.

Az állampolgárok számára sem jelent lényeges gondot a vidéki ügyintézés az internet korában. A személyes utánjárást, az utaztatást az *elektronikus ügyintézés* váltja fel. A tisztviselők számára sem istencsapás a Debrecenben élés, hiszen többségük ugyanis vidéki gyökerű ember. (Csak a logikájuk fővárosi?)

Ha a rendszer beválik, akkor a folyamat folytatódhat és *más főhatóságok is*

vidékre települhetnek át. Miskolc például szívesen látná, ha a Belügyminisztérium a városba települne. Persze, nem minden ott vagy a környéken lakó látná ezt egyformán szívesen.

Szakszervezetünk érdeklődéssel figyeli, hogy a munkavállalók szempontjából milyen végeredménnyel lesz levezetve ez a nem mindennapi szervezési intézkedés. (Forrás: „Népszabadság”)

K.P.

„Az Év Madara”: a tűzok

A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület ebben a formájában 2014-ben ünnepli fennállásának 40. évfordulóját. Ezért úgy döntött, hogy ebben az évben az egyesület címerállata, a tűzok legyen „Az Év Madara”.

Ez a nagytestű, gyönyörű, érdekes és röpképes madár *fokozottan védett, mert fokozottan veszélyeztetett*. (Eszmei értéke 1 millió forint!) Nyugat-Európában – az Ibériai-félsziget kivételével – gyakorlatilag már szinte teljesen kipusztult.

A Kárpát-medencében a XX. század elején még összefüggő tűzokpopuláció élt, amelynek egyedszámát legkevesebb 12.000 darabra becsülték. Ebből a mai országterületen kb. 8.000 darab élt, mivel a tűzok a nagy nyílt területek madara, a gyepet, a lucernásokat, gabonátáblákat, repceföldeket kedveli.

A háború átvonulása persze nem kedvezett ennek az imponáló madárnak sem. A nagy létszámleépülés azonban a mezőgazdaság átalakulása nyomán az élőhelyében (főleg a fészkelőhelyekben) bekövetkezett nagy változások miatt állt elő. Az utóbbi években végzett vadszámlálások alapján *jelenlegi példányszámát már csupán 1.400 - 1.500 darabra becsülik*. Legjelentősebb álmányai Dévaványa környékén, a Bihari-síkon és a Hortobágy térségében élnek. A Balaton-melléki, a mezőföldi populáció éppúgy feldarabolódott, mint a nagykunági, a Csongrád és Békés megyei.

Aki még nem látott dürgő tűzokkakat, az ebben az évben feltétlenül nézze meg ezt a gyönyörű állatot. Ki tudja: láthat-e még valaha?

K.P.

„Jelen, jövő: magánerdő!”

Húszéves a MEGOSz

Partnerszervezetünket, a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségét (MEGOSz) kerekén húsz éve, 1994-ben alapították, akkor még Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége (TEOSz) elnevezéssel. Első nevét később változtatta a jelenlegire, amikor már megerősödve nyilvánulva vált, hogy a magán-erdőgazdálkodás szférájában a szövetség vezető szerephez jutott az érdekképviselő és érdekvédelem tekintetében. Továbbá nyilvánulva vált az is, hogy nem csak a társult magántulajdon számára szükséges az érdekképviselő, hanem az egyéni, személyi tulajdonosok számára is; sőt, ezeknek talán még inkább. De a tulajdonlás formájától csaknem függetlenül leginkább magának az erdőnek, ebben az esetben a magánerdőknek.

Azt ugyanis nem csak régi, ma már történelmi példák tanúsítják, hanem – sajnos – újabb keletűek is, hogy az erdő nagyon érzékeny, törékeny, sebezhető vagyontárgy, amely rászorul a közösség erejére, gondoskodó figyelmére (olykor még tulajdonosával szemben is).

Súly van a szövetségnek

A MEGOSz társadalmi és szakmai súlyát önmagában is megadja az az egyszerű statisztikai tény, hogy *jelenleg a magyar erdők kb. 43-44 %-a* – tehát közel a fele – *magántulajdonban van!* Vagyis nem csak szakmai, de társadalmi szempontból is nagyon nem közömbös, hogy ennek az erdőmennyiségnek a sorsa hogyan-miként alakul. Ráadásul ez az arány növekvő irányzatú, mert a remélhetőleg újabb lendületet nyelő erdőtelepítések valószínűleg zömmel magántulajdonban levő földterületeken

valósulnak meg (és a szintén várható erdőültetvények is).

Partnerszervezetünknek azért nevezhetjük a MEGOSz-t, mert *ugyanazon a területen: a magyar fagazdaság területén fejt ki érdekvédelmi-érdekvédelmi-érdekvédelmi tevékenységét, mint Szakszervezetünk, csak természetesen más tagsági összetétellel, más módszerekkel és más súlypontokkal.*

A polgári rendszerváltás hozta létre

Tekintsünk vissza röviden erre az elmúlt két évtizedre a szép évforduló alkalmából.

A Szövetség létrejöttét, megalakítását maga az élet, a történelmi helyzet indokolta és természetesen a polgári rendszerváltáshoz kapcsolódik.

Magyarországon 1938 előtt a magántulajdon volt a jellemző az erdőbirtoklásra; a trianoni békediktátumot követően az állami erdők aránya az összes erdőn belül alig volt több 4 %-nál. Az 1938 utáni statisztikai adatokba nem bonyolódunk, mert az egyes országrészek visszacsatolása után ezek az adatok is alaposan megkeveredtek egy történelmi másodpercre.

Az 1945-ös rendszerváltást követően a politika ebbe a témába is durván beletenyített. Mégpedig először a 100 kat. holdnál nagyobb erdőterületek államosítása, később pedig – a mezőgazdaság tömeges kollektivizálása kapcsán – a közbirtokossági erdők szövetkezeti tulajdonba vonásának formájában. Az un. szocialista tulajdon lett az uralkodó az erdők tulajdonlása terén. A magántulajdonú erdők nagysága elvi mértékűvé, 1 % körülivé zsugorodott.

Négy évtized múlva ebben a helyzetképben hozott ismét nagyarányú változást az 1989-es polgári rendszerváltás a kárpótlással, az erdőbirtokossági társulatok intézményének újbóli felállításával (1994) és még egyéb intézkedésekkel (erdőszövetkezetek, egyesületi erdők stb.), amelyek részletezése e helyen hosszúra nyúlna.

Súlyos volt a helyzet a magánszektorban

A MEGOSz története szempontjából az egyik lényeges mozzanat az volt, hogy *százazres nagyságrendben jutottak valamekkora erdőtulajdonhoz olyan emberek, akik annyira voltak az erdőtől, mint – ahogy mondani szokták – Makó Jeruzsálemtől.* Akiket nem is érdekelt az erdő és az erdőgazdálkodás, nem is értettek hozzá. Akik az erdőben csak befektetési lehetőséget, profánabban fogalmazva, csak haszonforrást láttak, legalább is reméltek. Ami egyébként érthető is volt és amit el kell fogadnunk.

Azt a helyzetet azonban nem lehetett elfogadni, ami ennek nyomán kialakult. Azt t.i., hogy *igen jelentős erdőterületek gazda nélkül maradtak*, amelyek tulajdonosát még évekig megtalálni sem sikerült. A gazdátlanok tudott erdők faállományát pedig előbb-utóbb a jogtalan eltulajdonítás (magyarul: a falopás) fenyegette.

Ebben a súlyos helyzetben az állami erdőfelügyelőségek igyekeztek a legelemibb tulajdonvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket megtenni az erdő érdekében. Egy hatóság azonban nem gazdálkodó szervezet, ezért erre a „megoldásra” nem lehetett a hosszú távú jövőt építeni.

Minden elismerést megérdemelnek azok a szaktársaink, akik – felismerve a helyzet súlyosságát és tarthatatlanságát – ekkor kezdeményezték a TEOSz létrehozását; továbbá a szaktárca korabeli Erdészeti Hivatalának vezetőit is, akik a zsenge kezdeményezést minden rendelkezésükre álló eszközzel támogatták, erősítették.

Beindult a munka

A Szövetség gyorsan erősödött és egyre hatékonyabban küzdött a magánszektoron belüli rendteremtésért, a gazdálkodás beindításáért ott, ahol ez stagnált, a pénzügyi támogatásokért. Nagyrendezvényeket szervezett, kiadványokat készített. A hatóságok és a közvélemény elé tárta a magángazdák érdekeit, kívánságait és problémáit.

Lobbizott a politika köreiben, bekapcsolódott a szakterületet érintő jogszabályok társadalmi előkészítésébe. Így pl. már ott volt civil szervezetként az új polgári erdőtörvény: az erdőről, az erdő védelméről, valamint az erdőgazdálkodásról szóló 1996. évi LIV. törvény előkészítésénél is, valamint az ettől (ismét) függetlenített, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról és a vadásatról szóló 1996. évi új vadászati törvény előkészítésénél is.

Az EU: új korszak új feladatokkal

Lépünk most egyet az időben: a MEGOSz tevékenységébe is sok új elemet hozott az a tény, hogy *Magyarország 2004. május 1-től az Európai Unió tagállama lett. Ez kedvező volt a magánerdőgazdák szempontjából*, mert közismert tény, hogy az EU elsősorban a gazdaság magánszféráját támogatja és az etatizmust igyekszik bizonyos határok között tartani.

A szektor belső helyzetének rendezését sürgette, hogy Magyarország 1998-tól megkezdte az Unióhoz történő csatlakozás előkészítését, ezen belül egy magasabb szinten működő (EU-konform) agrárgazdaság kialakítását.

Az akkori világpiaci helyzetben úgy tűnt, hogy a mezőgazdasági földhasználat kiterjedtségét csökkenteni kell az unióban, természetesen elsősorban a kedvezőtlenebb adottságú területeken. Ennek egyik legkézenfekvőbb megoldása az erdőtelepítés, ami viszont fokozta a magán-erdőgazdálkodás jövőbeni súlyának a feltételezését.

A magánerdők a NAP-ban

Ezt az agrárfelkészítést kívánta szolgálni az 1997-ben az FM-ben készült Nemzeti Agrárprogram (NAP). *A TEOSz is hozzájárult a NAP erdészeti téziseinek kimunkálásához és így ebben már meg tudta jeleníteni a szektor olyan érdekeit, mint a tulajdonkép tisztázása, vagy a birtokoncentráció.* A program 41. pontjába belekerült az alternatív földhasznosítás ösztönzéseként az erdőítés is. A vidékfejlesztésről szóló alcímbe (49. pont) pedig a termelés természeti erőforrásainak megőrzése, fejlesztése, mint amilyen pl. a természete-

tes élővilág, a táj stb. Ezek korszerű és időálló célmeghatározások voltak.

Már a NAP-hoz fűződő kísérő dokumentumok, javaslatok is kimondták, hogy a programban említett néhány szavas megjelenítésen túl az erdőgazdálkodási tevékenység jövőképeinek rögzítése és a fejlődését meghatározó feltételrendszer vázolása is szükséges. Amennyiben az agrárgazdaság nem tudja felvállalni kiemelten kezelt részeként az erdőgazdálkodást, úgy azt önálló program keretén belül kell megvalósítani.

Ez az önálló program öt év múlva el is készült és azt mint a 2006-2015 közötti évekre szóló (az erdőgazdálkodás tartamosságát biztosító) célprogramot az Országgyűlés „*Nemzeti Erdőprogram*” címmel 1110/2004. szám alatt kormányhatározat rangjára emelte.

A magánerdők a Nemzeti Erdőprogramban

Ebben a fontos dokumentumban az operatív programokról szóló 5. fejezetben már az állami erdőgazdálkodással teljesen egyenrangú 5.2. alfejezetet kapott a magánerdőgazdálkodás. A jogalkotók már *a teljes esélyegyenlőségre* törekedtek mindenben az állami és a magánszektor között.

A Nemzeti Erdőprogram további részeiben is több helyen szerepel a magánerdőgazdálkodás különböző fontos témakontextusokban, de ezek részleteiből bemutatása nem tárgya a jelenlegi évfordulós visszatekintésnek.

(Mindazonáltal érdemes emlékeztetni, hogy a NEP futamidejének a végén járunk! S érdemes lenne majd következtetés alapossággal kiértékelni, hogy mi és hogyan valósult meg ebből a maga idejében szinte páratlanul egyhangú politikai egyetértéssel elfogadott programból!? S melyek a végrehajtás, az elmúlt tíz esztendő ezzel kapcsolatos pozitív és negatív tanulságai?)

Munka EU-s feltételek mellett

Miként hazánk egész életére, úgy ezen belül a MEGOSz tevékenységének második évtizedére is nagy hatással volt az a tény, hogy az EU tagállama lettünk, Lehetőségeit megnövelte, de egyúttal komoly mennyiségi és minőségi változást hozott a munkában. Főleg az *erdei munkák tervezésének és finanszírozá-*

sának szempontjából, ahol összhangba kellett kerülni az EU rendszerével, s amelynek gyakorlatát Brüsszel szigorúan betartatja, ellenőrzi, s ha indokoltnak tartja, akkor szankcionálja is.

A megnövekedett feladatok szükségessé tették mind a budapesti központi, mind a területi szervezeti-személyi munka, a műszaki- informatikai háttér és a kapcsolatrendszer fejlesztését.

Annál is inkább, mert most már a különféle hatóságok, állami szervek (és maga a tagság) többé már nem tanulóvezetőként, elnézőleg kezelték a Szövetséget – hanem immár „felnőtt”, hatékony, cselekvőképes szervezetként.

A következőkben azt igyekszünk bemutatni, hogy miként tudja a felnötté vált Szövetség a megnövekedett és sokrétűvé vált, több tekintetben újszerű feladatait megoldani. Ez már a történelmi jelen idő.

Erdészek kezében az irányítás

A Szövetség élén 2003 óta *Luzsi József* elnök áll, aki 1978-ban Egerben erdészeti szakközépiskolát végzett technikus, 1980-ban pedig erdőgazdálkodási szaktechnikus oklevelet szerzett.

Az elnök állandó jobbkeze *dr. Sárvári János* okl. erdőmérnök és informatikus, mint ügyvezető elnök (aki 2003-tól 2010-ig főtitkári titulust viselt). Egyben a kicsiny Titkárságot is igazgatja, ahol *Tomka Kornélia* képesített ingatlanforgalmi szakértő és értékebecslő, manager titkárnő látja el az adminisztrációs, kommunikációs és pénzgazdálkodási feladatokat 2008 decemberétől.

Eme maroknyi főállású apparátus mellett még *hat alelnök* támogatja társadalmi munkában az elnököt feladatainak ellátásában: *Dombóvári Gábor* agrármérnök és vadgazdálkodási szakmérnök (főleg szervezetfejlesztési feladatok), *Mocz András* erdésztechnikus (médiakapcsolatok, kommunikáció), *Molnár László* erdésztechnikus és okl. közgazdász (elektronikus kommunikáció és erdőtelepítési program), *dr. Ódor József* okl. erdőmérnök és közgazdász, erdészeti gazdasági szakmérnök, mérlegképes könyvelő, felsőfokú rendszer-szervező (pályázati és más forráslehetőségek, EU- és nemzetközi kapcsolatok), *Szabó Vendel* erdésztechnikus, erdészeti növényvédelmi szaktechnikus (belső kapcsolatok és szervezetfejlesztés).

A felsorolásból látható, hogy a Szövetség sokoldalúan felkészült erdészek kezében van, akik közül nem egy bizonyos nagyságú saját erdővel is rendelkezik. Így közvetlen, megbízható, saját bőrén érzékelt információk birtokában van a magánerdőtulajdonosok, gazdák mindennapos gondjait-bajait illetően. Már mindannyian „régi motorosok” a MEGOSz-ban.

Szervezet, létszám, tagdíj

A testületi irányítást az évente összehívott közgyűlések közötti időben az ebből a nyolc tisztségviselőből álló elnökség végzi.

A legutóbbi, 2009 januárjától hatályos alapszabályzatnak megfelelően működik még a háromtagú felügyelő bizottság is, a pénzgazdálkodás és a vagyongazdálkodás ellenőrzésére. Megbízási szerződés alapján a „Natura 2000” területekkel kapcsolatos programvezetői feladatokat lát el egy a témában járatos, szakértő erdőmérnök, Duska József.

A Szövetség taglétszámát jelenleg 1.469 gazdálkodási egység alkotja. E mögött a szám mögött azonban több tízezer ember áll és mintegy 125 ezer hektár erdőt képvisel. Sajnos, további kb. 150 ezer hektár magánerdő ma még nem működik – mondja Luzsi József elnök beszélgetésünk alkalmával Budapesten, a MEGOSz-nak a Budakeszi út 91. alatt, az Erdészeti Információs Központban levő titkársági irodájában.

S mennyi a tagdíj, amiből a működést finanszírozhatják? Ez nem fix szám – mondja ugyanott már dr. Sárvári János üv. elnök. Hanem az erdőterület és a gazdálkodó egység nagyságának függvényében differenciált. Ezen túlmenően még az EU Vidékfejlesztési Alap, mint pályázati lehetőség jöhet szóba pénzforrásként.

A ráhatás megtöbbszörözői

Hogyan tud hatást gyakorolni ez a kicsiny apparátus a többszázezer hektár magánerdőben folytatott – és nem folytatott – erdőgazdálkodásra?

Kétféle módon. Az egyik az erdészeti szakértők 70 fős gárdája, amely gyakorlatilag behálózza az egész országot és amelyen keresztül több tízezer erdőtulajdonos is megszólítható.

A másik a különböző szervezetekkel épített kapcsolati rendszer. Ezen belül nagyon fontos az egyik legújabb: a Magyar Agrárgazdasági Kamara, amelynek különböző szintű szerveibe már több MEGOSz-os aktivista is beépült. (Pl. Luzsi József a NAK központi osztály szervezetébe; dr. Somogyvári Vilmos, a MEGOSz korábbi erdőtelepítési programvezetője is komoly, felelősségteljes erdészeti és vadgazdálkodási feladatkört kapott a NAK apparátusában.)

Mire törekszik napjainkban a MEGOSz?

Luzsi József elnök habozás nélkül, azonnal határozottan válaszol erre a kérdésre. Mindenekelőtt gazdálkodóbarát, polgári értékrendű jogi háttér megteremtésére. Ő is elsősorban a 2009. évi erdőtörvény hathatós módosítására, vagy talán még inkább egy új erdőtörvény megalkotására gondol, akár csak a szakmai főhatóság, a Földművelésügyi Minisztérium illetékesei. Olyanra, amelyen már végképp nem érződik, hogy az erdőtörvény elsősorban saját tulajdonosával szemben kívánja védeni az erdőt, holott attól kell a legkevésbé.

A Szövetség vezetőinek további törekvése a támogatási rendszer bürokratikus adminisztrációjának egyszerűsítése. Ne kívánjanak többet ezen a téren a magyar hatóságok, mint amennyit Brüsszel kíván, mondja az elnök. Tetemes uniós támogatási lehetőség azért veszik el évről évre, mert a kisebb erdők tulajdonosai közül sokan inkább lemondanak a pénzről, mintsem nekivágnak az ügyintézés kusza dzsembujának. Az egész ország kára az ennek következtében felhasználatlanul maradt támogatás.

A törekvések között szerepel az osztatlan közös tulajdon megszüntetése a magánerdőkben, mert ez több problémának is a forrása.

További változatlan, folyamatos céljuk a magánerdők szférájában még mindig nem működő erdők minél nagyobb részének művelésbe vonása. Nem törekednek a 100%-ra ezen a téren, mondja Luzsi József, mert még a nyugat-európai országokban is előfordul 5-7 % nem működő magánerdő. A jelenlegi magyar helyzet azonban ezen a téren elfogadhatatlan mind a társadalom, mind az erdő szempontjából.

Ünnepélyes jubileumi megemlékezés

A Szövetség igen színvonalas és tartalmas nagyrendezvény keretében ünnepelte meg két évtizedes fennállásának jubileumát Budapesten.

A rendezvény a Kossuth Lajos téren kezdődött a Földművelésügyi Minisztérium épületének déli sarkánál felállított emelvényénél. Itt többek között dr. Nagy István, az FM parlamenti államtitkára köszöntötte az egybegyűlt sokaságot és méltatta a Szövetség tevékenységét. Beszédének megragadó, meglepő információja volt, hogy a minisztérium álláspontja szerint további 700.000 hektár (!) erdő telepítésével 27%-ra kell emelni országunk erdőszültségét! (A megvalósítás időhorizontját nem értettük tisztán.)

Bőven esett szó a beszédekben az akácról, a közelmúltban nagy közéleti vihart kavart fafajról, amelynek különösen fontos szerepe van a magánerdőkben, amelyekben még az országos átlagot (24 %) is meghaladó mértékben alkot állományokat. A nagyrendezvénynek ez a része azzal is zárult, hogy Luzsi József akácfából készült különféle termékeket adott át az FM-nek, dr. Nagy István államtitkárnak (hasított szőlőkarókat, kerti és közterületi-játszóterti bútorokat és berendezési tárgyakat stb.).

Ünnepség a Tudományos Akadémián

A nagyrendezvény a Magyar Tudományos Akadémia Széchenyi-téri központi székházának pompás dísztermében folytatódott, ahol a résztvevők között erdészetünk majd minden rétege képviselve volt. Az elnökségben a felsőbb állami szerveket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke, a Földművelésügyi Minisztériumot dr. Bitay Márton, az állami földekért felelős államtitkár, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarát Györfly Balázs országgyűlési képviselő, a NAK elnöke képviselte, de helyet foglaltak az elnökségben Romániából – Erdélyből, Szlovákiából – a Felvidékről, valamint Ausztriából és Franciaországból érkezett vendégek, ottani magánerdős szervezetek képviselői is.

Az üdvözlő beszédek sorát közbeiktatott zene- és énekszámok színesítették, valamint a MEGOSz történetéből

Két évtized a zöld Magyarorszáért

Húszéves a Magyarországi Zöld Kereszt Egyesület

1993 meleg nyarán egy érdekes levelet kézbesített a posta dr. Antall Józsefnek, a Magyar Köztársaság akkori miniszterelnökének. Moszkvából írta az a Mihail Gorbacsov, aki nemrég még a világ második szuperhatalmának, a Szovjetunióknak volt az első számú vezetője – s amint tudjuk, egyben az utolsó is, mert ezt a birodalmat is elérte végzete: összeomlott. A „kenyér nélkül maradt” pártfőtákar azt tette, amit a XX. században, főleg annak második felében tenni szoktak a nyugállományba vonuló államfők: közhasznú jótékonyági valamit létesített. Nem könyvtárat, nem múzeumot, hanem egy *környezetvédelmi szervezetet, Nemzetközi Zöld Kereszt elnevezéssel*. Ennek létrehozását a szándékon túlmenően valószínűleg az is előrevitte, hogy a kapott Béke Nobel Díjjal alkalmasint egy kis pénz is járt, amit erre a valóban nemes célra lehetett fordítani.

*

Az igen udvarias levélben Gorbacsov úr megírta miniszterelnökünknek, hogy a „Nemzetközi Zöld Kereszt” elnevezésű, önkéntes, nem profitorientált és nem kormányközi szervezet (NGO) 1993. április 19-én alakult Japánban, Kiotóban. Létrehozásában egyházi méltóságok, parlamenti képviselők, ökológusok vettek részt a világ különböző országaiból, akik az ökológiai katasztrófák elhárítása érdekében „az értékrendek megváltoztatásának globális fóruma” ülésére érkeztek Kiotóba.

„Azzal a céllal írok Önnek, hogy az Ön kormánya és népe figyelmét – az új szervezet Chartájának szavaival élve – az élő környezet védelmére irányítsam az egész emberiség, a Föld minden élőlényre tartós jövőjének biztosítása érdekében.”

*

Miután M. Gorbacsov a *Green Cross International (GCI)* létrehozásá-

nak tényéről ekként tájékoztatta a magyar miniszterelnököt, a továbbiakban legott *vázolta is annak programját, a következő három pontba foglalva.*

1. Elősegíteni a hatékony, energikus és időben történő reagálást a már megtörtént, illetve közeledő ökológiai katasztrófákra, melyek az emberi tevékenység miatt következtek be. Valamint javaslatok kidolgozására az értékrendek megváltoztatására az ilyen jellegű katasztrófák elhárítása és enyhítése érdekében.

2. Elősegíteni az értékrendek megváltoztatását a képzésen és kommunikáción keresztül a párbeszéd biztosítása érdekében, melynek célja az ökológiai problémák minél szélesebb körű tudatosítása és a környezet degradációjáért felelősök megjelölése.

3. Egy nemzetközi ökológiai törvény kidolgozása, amely egy tartós környezetvédelmi politika alapja lehet.

eseményéket felvillantó kis videofilm-összeállítás levetítése.

A protokolláris részt egy különösen ünnepélyes mozzanat zárta: a 2004-ben alapított szövetségi kitüntetés; a *Rimler Pál Emlékérem átadása*, az alapszabályzatban lefektetett adományozási kritérium szerint „évente egy alkalommal, a magánerdő gazdálkodás fejlesztése terén kifejtett rendkívüli érdemek elismeréseként”.

Az emlékérem kitüntetettje a jubileumi évben Támba Miklós, a MEGOSZ alelnöke, aki valóban a kezdetektől fogva nagyon sokat tett a Szövetség és az általa képviselt ügy érdekében.

A kitüntetést Luzsi József adta át harcostársának, amit Támba Miklós meleg szavakkal, rövid beszéd keretében köszönt meg. Ebből csupán két mondatot idézünk: „Szerencsés ember vagyok, mert magyarnak születtem. ... Az elmúlt húsz év alatt sokszor és sokan becaptak bennünket.” (Ez magyar beszéd volt.)

Tudományos konferencia a magánerdőgazdálkodásról

A program délutáni része ezután tudományos konferenciaként folytatódott, amelyet dr. Borovics Attila, a NAIK-ERTI igazgatója vezetett.

A következő öt személy tartott előadást: dr. Oroszi Sándor DSc főmunkatárs (M.Mg.M.), dr. Schiberna Endre tud. főmunkatárs (NAIK-ERTI), Wisnowsky Károly igazgató (NÉBIH-EIg.), Kiss Miklós Zsolt államtitkár (Miniszterelnökség), Papp Gergely elnökhelyettes (NAK).

Az elhangzott előadások az előadók magas státusához méltó módon magas színvonalúak, érdekesek, sok új információt nyújtok – és nyitnak, őszinték voltak. Ennek illusztrálásaként Papp Gergely előadását említjük meg, aki nem rejtette véka alá, hogy az EU Közös Agrárprogramjának (KAP) mostoha-germeke az erdészet és Magyarország nem harcolt Brüsszelben ennek a helyzetnek a megváltoztatásáért. A magyar vidékfejlesztés logikája sem kedvezett

eddig az erdészetnek. A jelenlegi vidékfejlesztési politikát már jóval erdészetbarátabbnak minősítette az alelnök úr. Azt pedig egyenesen nagy dolognak, hogy az Európai Bizottság új agrárbiztosa egy környezetügyi szakember lett.

A konferencia – már késő délután – Luzsi József zárszavával ért véget.

Befejezés a Duna vizén

Ezt követően a résztvevők a Dunán az akadémiai hajóállomásnál horgonyzó *Európa Hajóra* vonultak át, ahol erdőgazdasági gépeket, eszközöket gyártó, illetve forgalmazó három kft. termékismertetőit hallgathatták meg (A. Stihl, Valkon-2007 és Secon Europe). Majd *sétahajózás következett* a Lánchíd és a Rákóczi híd közötti Duna-szakaszon, a nap fáradalmait, feszültségeit leveztendő.

A felemelő élményt nyújtó, emlékeztető nagyrendezvény, a mozgalmas nap a hajón fehér asztal melletti *baráti találkozóval ért véget.*

Király Pál

„Nagyon hálás lennék Önnek, ha tájékoztatna, ki az a személy kormányában, akivel a Nemzetközi Zöld Kereszt együttműködhetne a közös problémák megoldásában.” – írta levelének befejező részében Mihail Gorbacsov, s egyúttal közölte azt is, hogy a GCI ügyvezető igazgatója bizonyos Wiederker nevű úr, svájci parlamenti képviselő. (A szervezet azóta is genfi központtal működik.)

*

Erre a levélre nem lehetett nemet mondani. Antall József válaszában a következőket írta: „Az Önök nemes célkitűzései összhangban vannak a magyar kormány törekvéseivel a környezeti problémák társadalmi támogatásával és egyetértésével történő megoldására.

Kérésének eleget téve, a Nemzetközi Zöld Kereszt és Magyarország közötti együttműködés kialakításának kérdéseiben a kapcsolattartásra a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium politikai államtitkárát, dr. Tarján Lászlóné asszonyt ajánlom, akinek az Öntől kapott tájékoztató anyagokat átadtuk.”

*

Ezek után a nemzetközi előzmények után a következő évben, 1994. június 5-én, a Szegeden megtartott Környezetvédelmi Világnapon dekrétum született a Magyarországi Zöld Kereszt megalakításáról. A Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumban 1994. június 27-én a Magyarországi Zöld Kereszt Egyesület (MZKE) alakuló ülésén dr. Tarjánné dr. Tajnaí Anna okl. erdőmérnököt, környezetvédelmi szakmérnököt megválasztották az egyesület elnökének.

Azóta is, immár húsz éven át a mai napig ő vezeti az MZKE-t, amelyet még azon év augusztusában a Fővárosi Bíróság, mint cégbíróság környezetvédelmi tevékenységi körrel be is jegyzett a társadalmi szervezetek jegyzékébe.

A Nemzetközi Zöld Kereszt 1995 decemberében ismerte el és vette fel tagjai közé az MZKE-t.

Bizonyára megérdemli az első vezetőség, hogy névsorát e helyen is megörökítsük: tiszteletbeli elnök Láng István akadémikus; elnök a már említett dr. Tarjánné dr. Tajnaí Anna; társelnök dr. Jancsó Gábor. Vezetőségi tagok: dr. Iványi Ildikó, Marek Miklós,

Pálmüller József, Papp Endre, Pálfalvy Zoltán, Imre Mária és dr. Ress Sándor.

*

A kezdetek, a múlt rövid felidézése után joggal merül fel a kérdés, hogy mit csinált húsz éven át, s mit csinál napjainkban az MZKE?

A kérdésre jó választ ad az a szép kis 31 oldalas broszúra, amelyet az Elnökasszony dr. Jancsó Gábor társelnökkel és Pálmüller József titkárral és az egyesületen belül működő szekciók vezetőivel a jubileumi ülés alkalmára összeállított. Ebből kiderül, hogy az MZKE főként a fiatalság körében kifejtett ismeretterjesztő munkával és a gyermekkori sajátosságoknak megfelelő módszerek alkalmazásával igyekszik hozzájárulni egy környezettudatosabb magyar társadalom kialakításához: Matula természetvédelmi nyári táborokban előadások, természeti foglalkozások, rajzpályázatok, vetélkedők, Madarak és Fák Napja rendezvények stb. Másrészt igen sokoldalú kapcsolatrendszert épített ki számos olyan szervezettel, amelyek hasonló célok érdekében tevékenykednek és bekapcsolódva a közös munkába, kölcsönösen erősítik egymást. A broszúra több mint egy tucat ilyen szervezetet említ meg, amelyekkel együttműködési megállapodás alapján folyik a közös munka. Egyik-másik rendezvényről Híradónkban is tudósítottunk. Igen érdekes kísérleti munkát folytat például a somogyvámosi határban levő Krisna-völgyi Öko Alapítvány szennyvíz természetes módszerekkel történő tisztítására nád-gyökérszónában, majd az így megtisztított vízzel faültetvény öntözésére. De eljut az MZKE szava a magas politika szférájába is.

*

Az imént említettük, hogy az Egyesületen belül szekciók is működnek, közöttük erdészeti szekció is, amelynek Köveskúti György erdőmérnök a vezetője. Szakszervezetünk is az MZKE partnerei közé tartozik, ami persze oda-vissza érvényes: nekünk is partnerünk az Egyesület. Ha jól átgondoljuk ennek a kapcsolatnak a történetét és tartalmát, akkor azt a megállapítást tehetjük, hogy eddig még Szakszervezetünk profitált abból többen, mintsem az MZKE. Az egyesület hidat teremtett számunkra a zöld szervezetek felé. Mégpedig járható hidat, ahol nem ütközünk jószándékú, de tájékozatlan környezetvédők megalapozatlan kritiká-

iba, hanem inkább szót érthetünk velük az erdészettel kapcsolatos laikus nézetek dolgában.

Amint arról esetenként Híradónkban is beszámoltunk, az MZKE-n keresztül jutottunk el olyan helyekre és helyzetekbe, ahová és amelyekbe e nélkül a kapcsolat nélkül nem jutottunk volna el. Ennek köszönhetjük például, hogy Magyarország alaptörvényébe a mindenki által kötelességszerűen védendő természeti javak közé bekerült az erdő is – a talaj és a víz mellé –, mert az MZKE (az Elnök asszony) segítségével juthattunk be az Országgyűlés Fenntartható Fejlődés Bizottságába, s ott az MZKE támogatásával, közös javaslatként nyújthattuk be erre irányuló javaslatunkat. Egyedül, önmagunkban ez aligha sikerülhetett volna. Érdeklünk tehát ennek a gyümölcsöző kölcsönkapcsolatnak a fenntartása a továbbiakban is.

*

A Fővárosi Törvényszék 2014. július 18-i végzésével elfogadta az MZKE-nek a civil törvény alapján megújított alapszabályzatát és ezzel együtt közhasznú szervezetnek minősítette az Egyesületet.

Sajnos, ez az önmagában kedvező tény nem sokat segít azoknak a problémáknak a megoldásában, amelyekkel az Egyesület küszködik. Persze, ezek közül első a pénz. Az Egyesület nonprofit szervezet, saját belső pénzforrásai nincsenek, tagdíj nincs, támogatásokból és társadalmi munkából tartja fenn magát. Napjaink egyiknek sem kedveznek. A támogatási, pályázati lehetőségek beszűkültek, tagdíj bevezetése pedig nem oldana meg semmit, csak a létszám további csökkenéséhez vezetne. Mert a másik gond pedig ez: nem jönnek a fiatalok; a régi, lelkes gárda lassan elöregszik.

Ez a kis évfordulós megemlékezés nem a tagtoborzás helye, mindazonáltal kifejezzük azt a reményünket, hogy olvastán talán néhány fiatalabb tagtársunk, erdőmérnökök, technikusok mégis kedvet kapnak az erdészeti szekció munkájába történő bekapcsolódáshoz. Nyelvet tudó fiatalokra is szükség lenne, mert környezeti problémáink egy része közismerten határokon átnyúló természetű, s ezek érdeinket is érintik. Szükséges volna ebben a tekintetben román és ukrán szakmai kapcsolatainkat erősíteni.

(Folytatása a 10. oldalon)

A XVIII. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapok

Már a tizennyolcadik alkalommal rendezte meg Szakszervezetünk az Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokat, ami mutatja rendszeresen ismétlődő legnagyobb éves rendezvényünk változatlanul nagy népszerűségét tagságunk körében.

Az operatív szervezés és lebonyolítás nehéz, sokrétű munkáját az idén a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vállalta. Mindjárt előljáróban megjegyezzük: példásan végrehajtva – de erre még visszatérünk.

Az említett érdeklődés a résztvevők számában nyilvánult meg: 512 versenyzőt regisztrált a szervező bizottság; ehhez társult még szép számú kísérő és érdeklődő, drukker. Nagy örömünkre szolgált, hogy ugyancsak szép számban jöttek el Szombathelyre külföldi kollégák is, mégpedig a következők szerint:

- Związek Lesników Polskich Rzeczypospolitej Polskiej, Lengyelország.
- Lesy Slovenskej Republiky (Szlovák Állami Erdészet).
- GLG Murska Sobota (Szlovénia, Muraszombat).
- CONSILVA (A román erdészeti szakszervezeti konföderáció)
- Directia Silvica Harghita-ROMSILVA (A román állami erdészet Harghita-megyei igazgatósága.)

Külön örömünkre szolgált, hogy a két csapatból álló, 26 fős román delegációt régi, kedves barátunk, Radu Apolzan erdőmérnök úr vezette.

Megnyitó a Haladás VSE Sportcsarnokában

A csapatok a nagy tusa napján a szombathelyi Haladás VSE Sporttelepének nagy csarnokában sorakoztak fel a megnyitó ceremóniára.

A Szombathelyi Erdészeti Zrt. Pukánszki Zoltán által vezetett vadász-kürt-együttesének ünnepélyes szignálja jelezte a rendezvény kezdetét. Majd Kovács Renáta, a részvénytársaság központjának kommunikációs munkatársa, a megnyitási aktus narrátora üdvözölte a

megjelenteket, név szerint is a következő személyiségeket: Dudás Pétert és Berényi Gyulát, Szakszervezetünk elnökét és főtítkárát; dr. Hujber Tibort, a Mezőgazdasági, Erdészeti, Élelmiszeripari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetének elnökét és egyben helyi, erdőgazdasági bizottságának elnökét, Galambos Istvánt, a helyi vszb. titkárát, dr. Jung Lászlót, a Zrt. Felügyelő Bizottságának elnökét, a FAGOSz elnökét és a külföldi delegációkat. Továbbá Sulyok Ferenc (Kiskunsági Erdészeti és Faipari Zrt.), Majoros Gábor (VADEX Mezőföldi Erdészeti és Faipari Zrt.) és Tengerdi Győző (VERGA Veszprémi Erdészeti és Faipari Zrt.) vezérigazgatót, akik elkísérték csapatukat a versenyre.

Köszöntötte a megjelenteket Bugán József, a rendező házigazda részvénytársaság vezérigazgatója is (képünkön), aki egyenesen „Kárpát-medencei Erdészeti Sportnapnak” nevezte a rendezvényt, utalva a versenyzőgárda említett nemzetközi sokszínűségére. A vezérigazgató úr kifejezte azt a reményét, hogy jövőre már kárpátaljai kollégák is részt tudnak majd venni a versenyeken.

„Nemes versenyben győzzön a jobbak! Jó sportolást!” – kívánta befejezőként a vezérigazgató úr.

Ezt követően Dudás Péter, Szakszervezetünk elnöke köszöntötte a jelenlevőket, a vezérigazgatóhoz hasonló példás tömörséggel. Örömet fejezte ki afölött, hogy a Sportnapok megrendezésével most az országnak erre az erdős, szép nyugati vidékére jöhettünk el; ez a nap, a Sportnap pedig az együttlétről szól.

Végül Doncsicz Gábor főrendező adott közre néhány fontos praktikus tudnivalót a rendezvénnel kapcsolatban.

Az emelvényt, amelyről mindezek elhangzottak, a rendezők szépen, ízléssel feldíszítették. A dekorációk között ott volt a Szombathelyi Erdészeti Zrt, felnagyított emblémája, alatta a következő jelmonddal: „Az állami erdők nyitva állnak a természetszeretők előtt”.

Ugyanígy elhelyezték Szakszervezetünk emblémáját is, ami alatt pedig ez volt olvasható: „Ember az erdőért, Erdő az emberért!”

A rövid, frappáns, de ünnepélyes megnyitó végét ismét a vadász-kürt-együttes hangjai jelezték. Ám – ha jól érzékeltük – most kürtnemenként más-más dallamok egymás utáni szép zenekompozícióját hallhattuk.

Tucatnyi sportágban 512 versenyző

A megnyitó végeztével a versenyzők csapatonként elvonultak az egyes versenyszámok helyszíneire a város különböző pontjaira.

A versenyzők a következő sportágakban mérték össze képességeiket: futás 100 és 800 méteren (utóbbiban csak hölgyek); erdei futás; asztalitenisz; gyors- és mellúszás 50 méteren; teke, egyéni és csapat; sakk; kispályás labdarúgás; street-ball; tarokk.

Az utóbbi három versenyszámban természetesen csak csapatverseny volt.

(Folytatás a 9. oldalról)

Az MZKE fennállásának kétévtesdes fennállásáról Budapesten a Budakeszi úti Erdészeti Információs Központban lebonyolított ünnepi ülésén emlékezett meg, s ebből az alkalomból emlékfá elültetésére is sor került.

Szakszervezetünk részéről kifejezzük azt a reményünket, hogy szervezeteink között továbbra is fennmarad, sőt fejlődik az eddigi szívélyes és termékeny partneri kapcsolat, s a Magyarországi Zöld Kereszt Egyesületnek eredményes munkát, hozzá sok szép sikert kívánunk és – jó szerencsét!

K. P.

A kispályás labdarúgáson belül *11-es rúgó versenyt* is rendeztek, amelyen csapatonként két fő vehetett részt. Ez nem számított bele az összesített pontversenybe, az első helyezett azonban nyert egy serleget.

A legnépszerűbb a legnagyobb versenyzőlétszámot vonzó sportág (amint általában a korábbi években is) a *kispályás labdarúgás* volt (19 csapat), valamint a *teke* (ahol a 164 jelentkezőből 66 volt a női versenyző).

Az évenként egymást követő Sportnapok programjaiban újdonságnak számító erdei futás is szép számban vonzotta a versenyzőket: 61 főt. Ezt a számot a Szombathelyi Parkerdőben bonyolították le.

Az úszósport eléggé rapszodikusnak volt jelen az utóbbi évek Erdészeti Sportnapjainak a repertoárjában. Szombathelyen azonban öröndetes módon szervezetek férfi és női gyors- és mellúszást is. Bevalljuk: a nyolc-kilenc női versenyzőnél több hölgyre számítottunk. (Pedig országos szinten „aratnak” a vizes sportokban.)

Az utóbbi években szinte elmaradhatatlannak számító teremlabdajátékok – mint a kézilabda, kosárlabda – nem szerepeltek a programban. Ugyanígy a lég- és kispuska lövészet sem.

A legkevesebben a *tarokkversenybe* szálltak be (nyolcan versenyeztek); de hát a tarokk nem is tömegsport, még az erdészetben sem, pedig amúgy szinte erdészsportnak számít.

A nézőközönség érdeklődése is nagyjából megegyezett a versenyzők érdeklődésének irányával. A legtöbben a Haladás VSE stadionjában drukoltak a focizóknak és az atlétáknak. Talán az is közrejátszhatott ebben, hogy itt jól felszerelt büfé is működött egész nap és a drukkerok kedvükre fűthették a sport és versenyző kollégáik iránti hevületüket.

Kedvező volt az időjárás

Minden szabadtéri sportrendezvényvel kapcsolatban a rendezőket és a versenyzőket, de a nézőket is ősidők óta foglalkoztató, örök kérdés: *milyen lesz az időjárás?* Különösen így volt ez az ideai szeszélyes, csapadékos nyáron, amikor szinte nem múlt el nap eső nélkül (ami számos helyen zivatart, orkánt, felhőszakadást, ítéletidőt jelentett).

Szombathelyen szerencsésen alakult a helyzet, mert már csak a versenyek utolsó órájában, délután négy óra tájban érkezett egy kisebb, csendes eső, ami már nem zavarta meg számottevően a befejezést. A nap többi részében, ezt megelőzően a sportolás szempontjából mondhatni *ideális volt a klíma*, változó, de inkább napos égbolttal, 18-20 fok körüli hűvöses léghőmérséklettel, szélcsennel.

Így azután *program szerint, jó ütemben, zavaró körülmények nélkül folytatott a versengés. Komolyabb baleset sem történt*, mindazonáltal a helyszínre kitelepült mentőszolgálat minden lehetőségére felkészülve egész nap készenlétben állt. Persze, egy-két kellemetlen izomhúzódás, kisebb fájdalmas rándulás előfordult. A jó előkészítésnek, az ütemes lebonyolításnak és a kedvező körülményeknek köszönhetően *a versenyek időben befejeződtek*. Így mindenkinek lehetősége volt az esti eredményhirdetésre, díjátadó gálára felkészülni.

A díjátadó gála

Erre ismét a megnyitónak is helyszínül szolgáló sportcsarnokban került sor, amelyet erre és a díjkiosztást követő baráti találkozó igényeinek megfelelően asztalokkal-padokkal, tálalókkal berendeztek.

A csarnok atmoszférájának meghatározója – a megnyitó kissé türelmetlenségtől áthatott feszültségével szemben – most a felszabadultság, az élményektől

felfokozott jókedv, az eredmények iránti kíváncsiság volt.

A gála kezdetét is a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vadászkiert-együttesének szignálja és Kovács Renáta köszöntője jelezte, akitől azután Berényi Gyula, Szakszervezetünk főtítkára vette át a szót.

A főtítkár tisztelettel említette meg *Fritsch Ottó, Schmotzer András* tagtársaink és *Herczeg Miklós* korábbi főtítkárunk nevét, akik nélkül – mondotta nem jött volna létre az Erdészeti és Faipari Sportnapok mozgalma. (Mi ehhez még bizonyára hozzátehetjük *Barta László* kollégánk, korabeli elnökünk nevét is, aki a gondolatot a megvalósítás szintjére emelte a Sportnapoknak *első ízben 1996-ban Felsőtárkányban* történt megrendezésével.)

Végül a *főtítkár köszönetet mondott a kiválóan elvégzett munkáért* Bugán József vezérigazgatónak és munkatársainak, Doncsecz Gábornak és csapatának, továbbá az erdészeti részvénytársaságok vezetőinek és minden támogatónak; s nem utolsósorban a versenyzőknek.

Főtítkárunk után Bugán József vezérigazgató gratulált a győzteseknek, ismét utalt a rendezvény „Kárpát-medencei” jellegére és megköszönte a részvételt valamennyi versenyzőnek. Majd – meglepő, de öröndetes fordulatként – bejelentette, hogy *a jövő évi Sportnapok rendezési funkcióját átadja Majoros Gábornak, a VADEX Mezőföldi Erdészeti és Vadgazdálkodási Zrt. vezérigazgatójának*. (Természetesen Szakszervezetünk vezetősége számára ez nem volt meglepő bejelentés.)

Majoros Gábor erre úgy reagált, hogy *szeretettel várja a kollégákat a Velencei-tó környékén!*

A versenyeredményeket Kovács Renáta olvasta fel, a díjakat: érmekeket, dízszerlegeteket pedig az emelvénnyel álló illusztris személyiségek egymással váltakozva adták át a versenyszámokban helyezést elért győzteseknek. Azt, hogy ez miként alakult, a *mellékelt eredménykimutatáson* lehet tanulmányozni. A jegyzékhez csak a következő rövid kommentárt fűzzük.

A dobogósok és a külföldiek szereplése

A csapatok összetett pontversenyében az *első helyen* a korábbi gőzhenger

szerepét az Északerdő Zrt-től a Zalaerdő Zrt. csapata vette át. Népes csapat volt, több versenyszámban is tudtak indulni, eredményesen. Így azután a *Sportnapok vándorserlege is Nagykanizsára került*, mégpedig az új beszerzésű trófea, mivel a régít már a múlt évben örökre elnyerték a zalai kollégák.

A *Bakonyerdő Zrt.* csapata megőrizte a múlt évben Pápán kivívott *második* helyét, bizonyítva ezzel, hogy tavaly sem csupán a hazai pálya előnye segítette a győzelmi emelvény második fokára.

Kellemes meglepetést jelentett (persze, nem mindenkinek), hogy a *Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt.* csapata a tavalyelőtti 7. és a tavalyi 5. helyezés után az idén a bronzérmet jelentő *harmadik* helyre küzdötte fel magát.

Külföldi kollégáink is derekasan szerepeltek. A román CONSILVA csapat szakszervezeti verseny szinten éppoly erősnek bizonyult, mint a román nemzeti válogatott nemzetközi viszonylatban. E mellé a *futballban* kivívott első helyezés mellé ráadásul egy másodikat is szereztek a *férfiak sakkversenyében*. E mögé rögtön felsorakozott a lengyel álamerdész csapatának egyik versenyzője is harmadikként. *A mi kitűnő Papp Nándorunk* azonban folytatta pompás győzelmi sorozatát és *most is verhetetlennek bizonyult*. (Ami azért is igen öröndetes, mert tudjuk, hogy nemrég még komoly egészségügyi problémával küzdött és jó, hogy egyáltalán részt vehet a versenysportban.)

Minden jó, ha jó a vége (is)

Az eredményhirdetés, díjátadás az erre a napra jellemző pergő, jó ütemben lebonyolódott és utána kezdetét vehette mindegyik Sportnapunk elmaradhatatlan zárómozzanata: a kellemes *baráti találkozó*, amikor is fehér asztal mellett fel lehetett eleveníteni a nap eseményeit, rég nem látott barátok is üdvözölhették egymást, meg lehetett vitatni a szakma ügyes-bajos dolgait is és a világ folyását.

Ezzel az éjszakába nyúló kellemes találkozóval a Sportnapok véget értek. Másnap a reggeli után *minden résztvevő emlékeztetés, szép élményekkel gazdagodva* (és a házigazda erdőgazdaság kedves ajándékával) *térhetett haza*.

Néhány szervezési tapasztalat

Befejezésül röviden szót kell ejtenünk a *technikai-szervezési körülményekről* is, mert ezek meghatározók a résztvevők közérzete, hangulata szempontjából és ezen keresztül még a versenyek kimenetelét is befolyásolhatják. Ezzel kapcsolatban csupa jó tapasztalatról tudósíthatunk.

Az első a *tájékoztatás, információ*. Az előre megadott regisztrációs helyen minden résztvevő nyakba akasztható, átlátszó pvc-tokban elhelyezett írásos tájékoztatót kapott, amelynek egyik oldalán térképvázlat volt Szombathelynek a rendezvény által érintett részéről. A térképbe bejelölték az összes szálláshelyet, az étkezés helyét, valamint az egyes versenyszámok helyszíneit.

A tájékoztató lap másik oldalán ezeknek az objektumoknak a címét is megadták, valamint a sportági felelősök nevét telefonszámukkal együtt. Továbbá azon személyek nevét és telefonszámát, akik a rendező erdőgazdaság részéről a kapcsolattartók voltak két-három gondjukra bízott csapattal. Megtalálható volt itt a külföldi csapatok pontos (anyanyelvi) megnevezése is.

Olvasható volt továbbá a program, az egyes napokon belül pontos időpontokra bontva, a helyszínek címének megjelölésével.

Az említett pvc-tokba helyezve kapta kézhez előre minden regisztrált résztvevő az étkezési jegyeit is.

Szállás. A résztvevők túlnyomó részét a Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központjának Pável Ágostonról elnevezett, egyszerűen berendezett, de minden szükségességgel felszerelt és kifogástalanul tiszta, továbbá kellemes, csöndes, zöld környezetben álló *kollégiumaiban* helyezték el.

Az *étkezések a Szombathelyi Műszaki Szakképző Iskola és Kollégium tágas éttermében* önkiszolgálásos rendszerben

gyorsan, torlódásmentesen történtek; az étkek ízletesek, az adagok a fiatal versenyzők igényeinek megfelelőek voltak.

Még ez a helyszín is a versenyre inspirálhatta kollégáinkat. Ugyanis az előcsarnokban berendezett szép és érdekes *iskolatörténeti kiállítás* kiemelt helyén látható *Hegedűs Csaba* európai-, világ- és olimpiai birkózóbajnokunk, valamint *Márkus Erzsébet*, a sidneyi olimpián ezüstérmet nyert súlyemelő portréfotója. Egykor mindketten ennek az iskolának a tanulói voltak.

Amit a most dióhéjban bemutatott kitűnő tájékoztatással kapcsolatban megjegyzünk, az távolról sem kritika, mert nem is szombathelyi sajátosság. Arról van szó, hogy már évek óta hiányoljuk a Sportnapokkal kapcsolatban egy olyan *nagy tájékoztató tábla* létezését, amely valamely központosabb helyen felállítva, a folyamatosan beérkező adatok alapján napközben ugyancsak folyamatosan mutatná a verseny állását csapatonként és versenyszámonként. Ez más alkalmakkor bevált, mert ébren tartja, az idő haladtával pedig – a finisben – *fokozza a versenyizgalmat* mind a versenyzők, mind a szurkolók körében.

Ugyanis az egyes versenyszámok a távolság által egymástól elszigetelten, különböző helyszíneken folynak. Így a verseny állását menet közben lehetetlen áttekinteni; erre csak az értékelő központnak van lehetősége. Mindenki más csak az esti kihirdetéskor értesül az eredményről.

*

Összegezve szombathelyi benyomásainkat: egy kitűnően megszervezett és gondosan, zökkenőmentesen lebonyolított, nagy tagsági tömeget megmozgató, jó hangulatú nagyrendezvénynek volt részese minden résztvevő. Erről is elmondhatjuk ismét, amit minden sportnapunkkal kapcsolatban elmondtunk: *ennek a versenynek csak győztesei voltak!* Szép emlékekkel és élményekkel

gazdagodva térhetett haza Szombathelyről minden kollégánk.

Ismételt köszönet mindeztért a Szombathelyi Erdészeti Zrt. kollektívájának és Bugán József vezérigazgató úrnak, Doncsicz Gábornak, az ifjú és dinamikus főszervezőnek és csapatának, s minden közreműködőnek. Köszönet a jó szállást nyújtó kollégiumok vezetőinek és személyzetüknek, s a finom étkeket adó szakiskolai étkeztető személyzetének. Továbbá részvénytársaságaink, szakintézményeink vezetőinek és minden más támogatónak; a versenyzők hazai felkészítőinek és maguknak a versenyzőknek!

Viszontlátásra 2015-ben a XIX. Erdészeti és Faipari Sportnapokon – „a Velencei-tó környékén”!

Király Pál

Eredmények

Futás 100 m, női: 1. Tóth Alexandra (Tanulmányi Eg.). 2. Hipság Veronika (Bakonyerdő). 3. Szigetvári Éva (Nyírerdő).

Futás 100 m, férfi: 1. Lovrencsics Tamás (Zalaerdő). 2. Román József (Észak-erdő). 3. Hüll László (Bakonyerdő).

Futás 800 m, női: 1. Mészáros Ágnes (Kisalföldi Eg.). 2. Takácsné Ihász Viola (Kisalföldi Eg.).

Erdei futás, női: 1. Tóth Alexandra (Tanulmányi Eg.). 2. Tengerdi Boglárka (VERGA Veszprémi Eg.). 3. Szigetvári Éva (Nyírerdő).

Erdei futás, férfi: 1. Német Ádám (Szombathelyi Eg.). 2. Oláh Lajos (Bakonyerdő). 3. Pataki Bálint (NÉBIH).

Asztalitenisz, női: 1. Birkás Mária (Mecsekerdő). 2. Kovács Pálné (Mecsekerdő). 3. Molnár Katalin (Észak-erdő).

Asztalitenisz, férfi: 1. Markó András (Tanulmányi Eg.). 2. Máthé Gyula (Szombathelyi Er.). 3. Horváth József (Szombathelyi Er.).

Gyorsúszás 50 m, női: 1. Stefcsik Viktória (Kisalföldi Eg.). 2. Joós Eszter (Zalaerdő). 3. Kormos Krisztina (Pilisi Parkerdő).

Gyorsúszás 50 m, férfi: 1. Szabó Péter (Bakonyerdő). 2. Lovrencsics Tamás (Zalaerdő). 3. Benda Ákos (Kiskunsági Eg.).

Mellúszás 50 m, női: 1. Palka Réka (Mecsekerdő). 2. Joós Eszter (Zalaerdő). 3. Stefcsik Viktória (Kisalföldi Eg.).

Mellúszás 50 m, férfi: 1. Szabó Péter (Bakonyerdő). 2. Vajda Márton (VADEX Mezőföldi Eg.). 3. Lovrencsics Tamás (Zalaerdő).

Teke, női egyéni: 1. Drobniné Pollák Margit (Vértesserdő). 2. Göncz Vivien (Bakonyerdő). 3. Váczi Edit (Mecsekerdő).

Teke, férfi egyéni: 1. Gaál Albert (Zalaerdő). 2. Kozma Csaba (Kisalföldi Eg.). 3. Nádasdi Szabolcs (Észak-erdő).

Teke, női csapat: 1. Bakonyerdő I., 2. Vértesserdő. 3. Mecsekerdő.

Teke, férfi csapat: 1. Zalaerdő I., 2. Zalaerdő II., 3. Kisalföldi Eg.

Sakk, női: 1. Czizoláné Németh Diána (Zalaerdő). 2. Kovács Linda (Észak-erdő). 3. Máté Zsolt (Bakonyerdő).

Sakk, férfi: 1. Papp Nándor (Zalaerdő). 2. Dumitru Viorel (CONSILVA, Románia). 3. Grzegorz Klimek (Lengyelország).

Labdarúgás: 1. CONSILVA, Románia. 2. Nyírerdő. 3. NÉBIH.

Streetball: 1. Egererdő. 2. VADEX Mezőföldi Eg. 3. Észak-erdő.

Tarokk: 1. Markó Béla (Pilisi Parkerdő). 2. Barna Péter (Kiskunsági Eg.). 3. Szentpéteri Sándor (Pilisi Parkerdő).

11-es rúgás: 1. Pandur Krisztián (Mecsekerdő Zrt.).

Hely.	Erdőgazdaság	Pont
1	Zalaerdő Zrt.	89
2	Bakonyerdő Zrt.	57
3	Kisalföldi Eg. Zrt.	36
4	Észak-erdő Zrt.	35
5	Mecsekerdő Zrt.	26
6	Tanulmányi Eg. Zrt.	26
7	Szombathelyi Erd. Zrt.	25
8	VADEX Mezőföldi Erd. és Vadgazd. Zrt.	21
9	Pilisi Parkerdő Zrt.	18
10	Románia, CONSILVA	17
	Kiskunsági Erd.Faip.	16
	Nyírerdő Zrt.	15
	Vértesserdő Zrt.	15
	NÉBIH Erdész. Ig.	13
	Egererdő Zrt.	10
	Lengyel Áll. Erd.	8
	VERGA Veszprémi Eg. Zrt.	6
	Gemenc Zrt.	4
	Románia, Hargita Megyei Erdőig.	3
	Szlovénia, GLG Murska Sobota	3
	Ipoly Erdő Zrt.	1
	Délalföldi Erd. Zrt.	0
	Nagykunsági Erd. Zrt.	0
	Somogyi Erd. Faip. Zrt.	0
	Szlovákia, Szlovák Áll. Erdészet	0

Az EFDSz által eddig szervezett Országos Erdészeti és Faipari Sportnapok

- I. 1996. Felsőtárkány
- II. 1997. Kaposvár
- III. 1998. Miskolc
- IV. 1999. Gyöngyös
- V. 2000. Sopron
- VI. 2001. Budapest
- VII. 2002. Jánoshalma
- VIII. 2003. Verőce
- IX. 2004. Kecskemét
- X. 2005. Pécs
- XI. 2006. Tata
- XII. 2007. Nyíregyháza
- XIII. 2008. Nagykanizsa
- XIV. 2010. Győr
- XV. 2011. Vác
- XVI. 2012. Szolnok
- XVII. 2013. Pápa
- XVIII. 2014. Szombathely

A 207. tanévnyitó

Szeptember a tanévkezdés hónapja szerte az országban. Nem volt ez más-ként szakmai tanintézetek esetében sem. Ezek közül soproni *Erdőmérnöki Karunkat* kerestük fel ebből az alkalomból, főként két ok miatt. Az egyik: a *Kar Tanácsának ünnepélyes nyilvános tanévnyitó ülése egyben az egész Nyugat-magyarországi Egyetem tanévnyitó ünnepsége is volt*. Ezért ez egyben a NyME Szenátusának az ülése is volt, amelyen jelen voltak a társkarok dékánjai is, Mosonmagyaróvártól kezdve Zalaegerszegig. A másik: éppen az első körülményből eredően a szokásosnál is több volt az ünnepségen részt vett közéleti személyiség. Közülük kettőt említünk meg, mert erre ritkán akad példa: jelen volt *dr. Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes, valamint *dr. Pápai Lajos* győri megyéspüspök, a NyME díszpolgára (2013).

Nem a protokoll a lényeg, de...

Közbevetve megjegyezzük: társadalmi viszonyainknak a rendszerváltás utáni folyamatban lételeének egyik megnyilvánulásként még bizonytalanságok tapasztalhatók a protokolláris üdvözlések sorrendisége és a megszólítások terminológiája tekintetében; utóbbi főleg egyházi személyiségekkel kapcsolatban.

Felfogásunk szerint – ha komolyan vesszük az egyetemi autonómia csaknem évezredes múltú szokásjogát – az egyetem első számú vezetője, a *Rector magnificus* mindenki mással szemben elsőbbséget élvez a maga portáján, kivéve az államfőt.

A témával kapcsolatban felidézzük: egy már nem élő kortárs visszaemlékezéséből még azt is tudjuk, hogy amikor gróf Teleki Pál miniszterelnök az 1930-as évek végén meglátogatta soproni intézményünket és részt vett a tiszteletére rendezett szakestélyen is, az akkor kb. 60 éves kormányfő mindenben alávetette magát a szakestély elnökének, egy kb. 22 éves IV. évfolyamos erdőmérnök hallgatónak szakestélyi rendelkezéseinek betartásában. Magas állami-társadalmi helyzetére való tekintet nélkül semmiféle megkülönböztetett tiszteletben-bánásmódban sem részesült. Tele-

ki Pál ezt sem nem igényelte, sem nem nehezményezte, hanem természetesnek vette.

A következőkben a több mint három órán át tartó eseménysorozatról idézünk fel néhány mozzanatot.

A kis makkból nagy fa lett

Az elnökség, a díszvendégek és az egyetemi zászlók bevonulását a nemrég alakult *Soproni Lövér Vadászkürtösök* szignálja jelezte.

A *Himnusz* közös elénekzése után a Kar Dékáni Hivatalának munkatársa, *Martos Virág*, az ünnepség narrátora üdvözölte a megjelenteket (név szerint is a VIP vendégeket), majd *Prof.Dr.Faragó Sándor*, a *NyME* rektora mondott tanévnyitó ünnepi beszédet.

A gondosan kidolgozott, szép előadásból jól kirajzolódott az Egyetem patinás volta (amely az egyes karok történetiségének összegezéséből adódik) és jelenlegi monumentalitása.

Bizony, a hajdan Selmecen elvetett kicsiny makkból napjainkra terebélyes facsoport lett, csaknem tízezer hallgatóval, több mint négyszáz minősített oktatóval és kutatóval. A szigorított felvételi feltételek ellenére is 2700 az elsőévesek száma. Magában a *soproni campusban a három karon 984 elsőéves balek* kezdte most meg tanulmányait, az összes hallgató száma pedig 3450 fő. Hetven-nyolcvan évvel ezelőtt (s talán még később is) ezek még szinte elképzelhetetlen számok voltak.

Emlékezés 1921 szeptemberére

Ünnepi beszédet mondott *Prof.Dr. Lakatos Ferenc*, az *Erdőmérnöki Kar dékánja* is, aki kiemelte, hogy az 1808-ban alapított ősi intézményünknek ez a 207. tanévnyitója. (Az első előadásra *H.D. Wilckens* prof. részéről 1809 februárjában került sor.)

Mivel a tanévnyitó csaknem meg-egyezett, egybeesett az *1921. szeptember 8-i ágfalvai csata* dátumával, a dékán részletesebben felelevenítette ezt a 93 évvel korábbi, a Kar sorsa szempontjából is döntő fontosságú eseményt (amely még a száz éve kitört I. világhá-

ború utórezgése volt). Amint mondotta, *Machatsek Gyula* erdőmérnök-hallgató és *Szechányi Elemér* bányamérnök-hallgató, a harc két főiskolás hősi halottja vérével is megpecsételte a két ősi szak testvéri barátságát. Amint mondotta, ma már indokolt az egyetemi megemlékezések során a mosonmagyaróvári campus két egykori hallgatójáról is szólni, akik szintén a nyugat-magyarországi felkelőharcok során veszítették életüket.

Felszólalt és ünnepi köszöntőt mondott *dr. Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes is, mint az *együtttes ülés díszvendége*. Karunkkal kapcsolatban *három jellemzőt emelt ki*: tudomány, tradíció, haladás. A legújabb tudományt a legrégebbi tradícióval ötvözi a Kar, amelynek semmivel sem pótolható történetisége van. Külön figyelmet érdemel az a megállapítása, ami szerint *Alma Materünk példa az egész ország számára*.

Nagy taps fogadta azt a bejelentést, ami szerint az ENSZ illetékes szakmai szerve: az *UNESCO Magyar Nemzeti Bizottsága a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzékébe felvette a selmeci diákhagyományokat is!*

Elsőévesek fogadalomtétele

Minden tanévnyitó elsősorban az elsőévesekről, a balekokról szól; ez a nap az ő napjuk. A hallgatói fogadalmat a dékánnak tették le, ezzel és annak kézfogásával váltak *egyetemi* polgárrá. Ám „sötét pogány voltuktól” majd a balek-keresztelő váltja meg őket.

De nemcsak egyetemi, hanem *soproni* polgárokká is váltak ezzel a nappal, mert azzá fogadta őket *dr. Fodor Tamás* polgármester, aki üdvözlő beszédet is intézett az ifjúsághoz. Ebből idézzük egy nagy amerikai pedagógus kitűnő mondását, amelyet az egyébként – városi falragaszokról ítélve – az önkormányzati választásra készülő polgármester is idézett: „*Az életben nem az jelenti a tragédiát, ha nem éred el a céljaidat – hanem az, ha nincsenek céljaid!*”.

Sokan kaptak tiszteletdiplomát

Hosszú procedúrát jelentett az ideai alkalommal a tiszteletdiplomák átadása,

az erre érdemesek egyébként örvendete-
sen *nagy száma* miatt.

Rubinoklevelet kapott az 1944-ben diplomázott *Kóthy István, Szádeczky-Kardoss Béla és Vas Ferenc* erdömérnök. (Évkönyveink szerint abban az évben 63-an szereztek oklevelet.) *Vasoklevelet* 16 erdömérnök kapott (ami mintegy 17%-a az egykori nagy évfolyamnak). A 60 éve, 1954-ben végzett, még nagyobb évfolyam 117 tagja közül 36-án részesültek *gyémántoklevélben* (kb. 31%), ám ezek közül is ketten elhaláloztak az oklevél adományozása és átvétele közötti időszakban.

A „legfiatalabb”, vagyis az *aranyoklevélben* részesült (1964-ben diplomázott) erdömérnökök száma ez alkalommal igen magas volt: 43 fő (63%), ennyien maradtak napjainkra az egykor 68 főt számlált évfolyamból.

A tiszteletdiplomákat Faragó Sándor rektor és Lakatos Ferenc dékán adta át az ultra-supra-veteranissimusoknak.

Csupán röviden említjük meg azt az egyébként örvendős tény, ami szerint az utóbbi években szokásba jött, hogy a tanulmányaikat egykor még Sopronban megkezdő bányamérnökök, valamint földmérő mérnökök nem a ma illetékes kar jelenlegi székhelyén – vagyis nem Miskolcon, illetve Budapesten – veszik át, hanem Sopronban. Az idén öt olaj-, három geofizikus és két bányaművelő, vagyis összesen tíz bányamérnök, továbbá három földmérő mérnök vette át *gyémántoklevelét* saját karának ebből a célból Sopronba utazott dékánjától.

Egyéb egyetemi kitüntetések

A tanévnyitó (vagy tanévzáró) ünnepség megtisztelő nyilvánosságát szokták felhasználni egyéb más egyetemi kitüntetések átadására is.

Az Egyetem Szenátusa a „*doctor honoris causa*”, vagyis a tiszteletbeli doktori címet adományozta Prof. Dr. *Albert Levente*, már nyugállományba vonult professzor, volt rektor- és dékánhelyettes részére. Néhai dr. *Heinrich Drimmel* egykori osztrák oktatási minisztert pedig posztumusz „*A Nyugat-magyarországi Egyetem Díszpolgára*” címmel tüntette ki annak a sok segítségnek a honorálásaként, amelyet a miniszter úr 1956-ban a közeledő szovjet csapatok elől Ausztriába menekült fő-

iskolásainknak és oktatóinknak nyújtott, majd pedig hathatósan segítette, hogy nagyobb részük csoportosan Kanadába emigrálhasson. Ott azután Vancouverben az University of British Columbia „Sopron Division” tagozatán tanulmányaikat befejezhették és erdömérnöki BSc-oklevelet szerezhettek.

Szoboravatások

A tanévnyitó ünnepség napjára rögzítettek még két másik ünnepi eseményt is, amelyeknek a helyszíne csak az egyik esetben volt a Közgazdaságtudományi Kar székházának az aulája. Ennek a karnak is ugyanazon napon volt a tanévnyitó ünnepsége, amelyen az Erdömérnöki Karé, de a délelőtti órákban. Ennek keretében avatták itt fel *Gidai Erzsébet* (1940-2008) professzor asszony mellszobrát, aki a Köz.gazd. Kar létrehozásának kezdeményezője és alapító dékánja volt. Többoldalú tudós volt, de igazi specialitása egy érdekes tudományterület volt: a jövőkutatás, nevezhetjük úgy is, hogy a tudományos prognosztika.

Sokat beszélünk arról, hogy az erdésznek mindig nagy távlatokban kell gondolkodnia. Ezért célszerű lenne legalább fakultatív tantárgyként oktatni a leendő erdömérnököknek ezt a diszciplínát is. (Legjobb tudásunk szerint eddig a nagy időtávlatú tudományos prognosztikának egy sikeres gyakorlati művelője volt erdészetünkben: dr. Madas András okl. erdő- és agrármérnök. Igaz, erre neki, mint az egykori Országos Tervhivatal osztályvezetőjének nemcsak szüksége, de lehetősége is volt. Bizonyos értelemben és vonatkozásokban az erdőrendezői munka is prognosztika.)

A másik említett szoboravatási aktus helyszíne az egyetemi botanikus (dendrológiai) kert 60.sz. parcellája volt, közelebbről a rektorátus épületével közvetlenül határos sávja.

Prof.Dr. Lakatos Ferenc dékán és Prof.Dr. *Kosztka* Miklós prof. emeritus itt avatta fel néhai Prof.Dr.Dr.h.c. *Pankotai (Iby) Gábor* (1914-1997) okl. erdömérnök *mellszobrát*, születésének 100. évfordulója alkalmából. Mozgalmas élete volt, amely a dékán megállapítása szerint nemcsak átfogta, de tükrözte is a XX. századot. Műszaki vénájú erdész volt, aki a gyakorlatból jöve, 1958 októberétől 1975 végéig oktatót erdészeti szállításant, erdészeti útépitést és erdőfeltárást, de vízgazdálkodást is.

Az aranszínűre patinázott, négyzet keresztmetszetű kő posztamenten álló, az életnagyságnál kissé nagyobb szobor *Kutas László* szobrászművész alkotása, akinek ez már a *tizedik szobra a soproni dendrológiai kertben, a magyar erdészpanteonban*.

Megemlékezés a hősi halottakról

Az ünnepélyes tanévnyitás másik eseménye, megemlékezés a szakma hősi halottairól, természetesen elsősorban a hősi halott hallgatókról volt a rektori épület aulájában elhelyezett emléktáblánál. Itt igen szép és tartalmas beszédet tartott *iff. Sarkady Sándor*, a NyME Központi Könyvtárának főigazgatója.

Ez a megemlékezés a tanévnyitó programjának évről évre ismétlődő, állandó mozzanata. Az idén azonban *különös időszerűséget adott neki az a tény, hogy száz éve tört ki az I. világháború*, amelyből szakmai elődeink is alaposan kivették a részüket, sajnos, a hősi halálból is. Az évfordulóról ezekben a hetekben világszerte megemlékeznek, hiszen, ha jól számoltuk, összesen 18 állam vett részt a négy évig tartó vérengzésben, ki ilyen, ki olyan mértékben.

Ezért Híradónk más helyén leközzöljük Sarkady úr beszédének szövegét, így ez egyben a saját évfordulós megemlékezésünk is erről az iszonyatos, drámai történelmi eseményről.

A tanévnyitó ünnepséghez kapcsolódóan, de még az előző napon történt egy másik koszorúzás is a rektorátusi aulában. Az Erdőmérnöki Kar megalapításának 150. évfordulója alkalmából állított nagy emléktáblánál helyezték el *a most gyémántoklevélben részesített, 1954-ben végzett erdőmérnökök* szép, viszonylag időtálló anyagokból készült koszorújukat az *Alma Mater* iránt érzett tiszteletük és hálájuk kifejezéséért (s egyben az élők sorából már eltávozott évfolyamtársaikra történt kegyeletes megemlékezésért). Ez alkalommal dr. S. Nagy László, immár gyémántoklevelés erdőmérnök mondott rövid megemlékezést.

Hangulata is volt az ünnepségnek

Mintegy pihentető lazításként az ünnepélyes események közepette volt egy kis üdítő, *színes műsorszám* is: a vadászskürtösök szép dallamokat adtak elő. Waldenbe öltözött egyetemi hallgatók kis kórusa pedig vidám, régi selmeci-soproni dalokkal teremtett derűs hangulatot.

A program lebonyolítása után a jelenlevők befejezéséért elénekelték az Erdészhimnust, majd a vadászskürtök hangjai mellett az egyetemi zászlók és a prezidium elvonulásával a NyME ünne-

pi nyilvános tanévnyitó szenátusi és kari együttes tanácsulása véget ért.

Egyéb egyetemi események

Híradónk negyedéves megjelenéséből következően úgy jött ki a lépés, hogy Erdőmérnöki Karunk június 20-án lebonyolított ünnepélyes *diplomaosztó tanévzáró* kari tanácsüléséről már nem állt módunkban külön tudósítást elhelyezni lapunk idei 2. számában. Ezért most, a 207. tanévnyitóhoz közlünk röviden arról néhány olyan információt, amelyekről úgy véljük, hogy T. Olvasóink érdeklődésére tarthatnak számot.

A tanévzárón a mérnöki fogadalom letétele után elvileg 101 személy vehette át oklevelét, szakonként a következő megoszlás szerint (zárójelben feltüntetve az összes diplomázottból a nők száma): okleveles erdőmérnök 54 (9), vadgazda mérnök 1, okl. vadgazda mérnök 3 (2), természetvédelmi mérnök 4 (2), okl. természetvédelmi mérnök 6 (5), környezetmérnök 7 (2), okl. környezetmérnök 4 (3), alkalmazott környezetkutató 4 (2), okl. környezetkutató 3 (2) és növényvédelmi szakmérnök 15 (4).

„*Professor emeritus*” kitüntető címet kapott Prof. Dr. Varga Szabolcs okl. erdőmérnök, ny. egyetemi tanár.

„*Címzetes egyetemi docens*” címet kapott öt személy, közöttük dr. Csa-

nády Etele ny. egyet., adjunktus, Hajdú Ferenc, a Bakonyerdő Zrt. központjának osztályvezetője és Limp Tibor, a Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt. Győri Erdészetének igazgatója.

„*PhD doktor*” címet hat személy kapott, közöttük Facskó Ferenc és Major Tamás okl. erdőmérnök.

Az elmúlt hetek egyetemi eseménye volt az is, hogy az Erdőmérnöki Kar Dékáni Hivatalának új kinevezett vezetője dr. Facskó Ferenc PhD okl. erdőmérnök. A „*Vivat Academia*” című, általában kéthavonként megjelenő egyetemi folyóirat új főszerkesztője pedig Bucsi Gyöngyvér lett.

A NyME soproni campusának közelmúltban felépült két új épületét: a Természeti Erőforrások Kutató Központját, valamint a Ligneum Látogatóközpontot az arra hivatott építészeti szakmai bírálóbizottság Építőipari Nívódíjban részesítette, a középület kategóriában.

A Kormány 2014. március 14-i határozata alapján a NyME Geoinformatikai Kara (korábban: Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kar) kivált a NyME szervezeti kötelekéből és július 1-től az Óbudai Egyetem Alba Regia Műszaki Karának Geoinformatikai Intézeteként folytatja munkáját, változatlanul Székesfehérvárott.

Király Pál

Erdészek IV. Nemzetközi Találkozója Romániában.

A találkozót a romániai Baile Felix (Félicsfürdő) üdülőhelyen rendezték meg a RomSilva (államerdészet) Bihar megyei Igazgatósága és a CONSILVA (erdészeti szakszervezet) szervezésében 2014. szeptember 4-7 között.

A rendezvényen ülésezett az Európai Erdészek Tanácsa (CEF). A romániai erdészek és a meghívott külföldi csapatok számára nagyszabású nemzetközi sporttalálkozót rendeztek, melyet könyvbemutató és természeti fotókiállítás keretezett.

A rendezvényre meghívták az EFDSZ delegációját is. A sportversenyen Magyarországot a NYÍRERDŐ Zrt. focicsapata képviselte. A CEF ülésen részt vett dr. Halmágyi János a CEF

soros elnöke és Dudás Péter EFDSZ elnök.

dp

*

Csömödéri fejlesztések

A közjóléti célú erdőgazdálkodás különösen az elmúlt két évben nagyszabású anyagi lehetőségeket kapott és ezeknek a programoknak kedvelt objektumai az erdei vasutak, amelyek nagyon népszerűek a közönség körében.

Meglevő kisvasútjaink egyik legjelentősebbike a Zalában üzemelő Csömödéri ÁEV, a Zalaerdő Zrt. fenntartásában. Amint a „Zalai Hírlap”-ban olvashattuk, itt a fejlesztés 2011-ben indult be, amikor egy üzemi épületet turisztikussá alakítottak s ezt ebben az évben – a közönség javaslatait és kívánságait is figyelembe véve – funkcionálisan is fejlesztették és bővítették.

Ugyancsak üzembe helyeztek egy felújított C-50 tip. dízelmozdonyt. Jelen tájépítések bevonásával komplex integrált környezetfejlesztési program keretében fejlesztik a kisvasúti állomásokat is, amelyeken egyedi arculatú interaktív menetrendi táblákat, kültéri bútorokat, ivókutakat, játszóeszközöket helyeznek el.

A vasútüzem egyik kiváló újdonsága egy erdészeti oktatókocsi, amelyet távcsővel, mikroszkóppal, laboratóriumi eszközökkel és más oktatási kellékekkel szereltek fel. Így az utazó diákoknak és más érdeklődőknek szélesebb lehetőség nyílt a vasút által érintett különböző élőhelyek növény- és állatvilágának jobb megismerésére.

A fejlesztéseknek (is) köszönhetően a Csömödéri ÁEV bekerült a Zala megyei értéktárba.

(Forrás: „Zalai Hírlap”)

Hőseink előtt tisztelgünk

Hagyomány már az Alma Materben, hogy tanévkezdéskor azokra az egykori hallgatókra emlékezünk, akik a legdrágábbat, ifjú életüket adták a hazáért.

Az egykori honvédfőreál iskola patinás aulájában állunk. Ha körbejár tekintetünk a falakon, láthatjuk, hogy ott emléktáblák sorakoznak, rajta a hősi halottak neveivel. E falak, ha mesélni tudnának, sok mindenről regélnének. Elmondanák nekünk, 100 éve már, hogy a nagy háború elszólította az iskola padjaiból a selmecbányai főiskola ifjúságát a csataterekre. 1914-ben háromszáznál több fiatalember öltözött csukaszürkébe. Hallgatóink nagy többsége tiszthelyetesként vagy tartalékos tisztként harcolt a világégésben. Mindnyájan mérnöknek készültek. Hazai bányánál és üzemekben szerettek volna dolgozni; ki-ki családja hagyományát folytatva erdőmérnöknek tanult. Egy egész nemzedék tragédiáját hozta el számukra 1914 gyilkos nyara. Várta őket a nagybetűs Élet, a nyíló szerelem, a daliás férfikor, a tenniakarás lobogó tüze. Máról holnapra zokszó nélkül, a győzelembe vetett hittel vonultak be kijelölt alakulataikhoz. Frontszolgálatukkal, személyes példaadásukkal, emberfeletti kitartásukkal, halálmegvető bátorságukkal szereztek örök dicsőséget hazánknak. Ők valamennyien ott harcoltak a Kárpátok védelmében; ott küzdöttek Galícia és Bukovina véráztatta mezőin. De ifjú testüket elnyelték a csataterék; Doberdó, Isonzó temetői és tömegsírhajói.

A Selmecbányáról menekült Alma Mater diákjait és tanárait végül Sopron fogadta be, és magához ölelte valamenny-

nyüket. A nemzetgyilkos trianoni békediktátum azonban Sopront és környékét is halálra ítélte.

1921 kora őszen itt, Nyugat-magyarországon megmozdult a föld. A Selmecbányáról idemenekült és többségében frontot járt főiskolások megálljt parancsoltak a Sopronra törő osztrák csendőröknek. Machatsek Gyula erdőmérnök- és Szechányi Elemér bányamérnök-hallgatók hősi halála ma már az örök erdész-bányász testvériség felemelő szimbólumává nemesedett

A kultuskormányzat ezt az ellenállást azzal jutalmazta, hogy a honvéd főreál összes épületét és parkját átadta a Bánya- és Erdőmérnöki Főiskolának.

1922. októberétől már e patinás falak között oktatták a hallgatókat a szakma szeretetére, a nemzet iránti elkötelezettségre, a felelősség vállalására, az ő szeretett és megbecsült professzorai. A selmeci szellem gyökeret vert a Lővérek alján.

Az Alma Mater hallgatósága a békés revízió reményébe vetett hittel az apák nyomdokaiba lépett. Tanult és dolgozott a magyar feltámadásért. Majd az apák és fiúk egymás mellett küzdöttek a második világháború poklában. Soha ne feledjük áldozatukat! Régi, megsárgult fényképekről, tablóképekről tekintenek ránk a frontra indulók. Az 1942-es évfolyam valeta-tablóján ezeket a sorokat olvassuk: „Ha Selmec hív, mind ott leszünk, akár egy szálig elveszünk.” A mérnök-hallgatók vállvetve küzdöttek a Don kanyar poklában, mert érezték és

tudták, hogy nem lesz itt sem Isten, sem haza, ha a szovjet vörös hadsereg beletipor országunkba. Ők azok, akik elesetek a hazáért a haza határaitól 2000 km-re, ők azok, akik mindhalálig védték a magyar légteret, küzdöttek a Kárpátokban, véreztek és elesetek az Alibid és a Dunántúl védelmében.

Az 1945-ös szovjet megszállás után feledésre ítélték hőseinket. A gyilkos terror pedig tovább szedte áldozatait. 1946 és 1951 között többeket meggyilkoltak vagy kivégeztek mind a hallgatók, mind az egykori növendékek közül. Ők a mi mártírjaink. A nemzettől idegen hódítók, az őket kiszolgáló kommunista talpnyalók, az egypártrendszeri diktatúra véres áldozatai valamennyien.

A ma élő kevesek még őrzik az évfolyamtársak arcát, el nem halványuló emlékét. Az emlékezés legyen a késői utókor kötelessége is.

Egyetemünk 1998 óta büszkén vállal védnökséget a Rákóczi Honvéd Főreáliskola hősi halottai és mártíjai emléktáblái felett is. Ez nekünk szent kötelességünk.

A könnyen felejtő utókort arra figyelmeztetik a márványtáblák és a megkopott betűk: voltak idők, amikor ezt a szerencsétlen, ezer sebből vérző hazát csak úgy lehetett szeretni, ha meghaltunk érte...

Hősi halottaink hirdetik számunkra a dicső múltat és az elkövetkező, ragyogó magyar jövőndőt!

Örökre áldassék emlékezetük!

iff. Sarkady Sándor

Így élünk Gödöllőn

A magyar állami erdőgazdálkodás egyik, hajdan híres, patinás központjában, Gödöllőn évtizedek óta működik egy nyugdíjas csoport – hol önállóan, hol egyesületen belül. Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetével is rendszeres kapcsolatban állunk: Takács Imre erdész tagtársunk lelkiismeretesen, személyesen gondoskodik arról, hogy az „Erdészeti és Faipari Híradó” minden megjelenés után mielőbb kellő számban eljusson Gödöllőre is.

Csoportunk megalakításával kapcsolatban az elképzelés az volt nálunk is, mint általában a legtöbb helyen: az aktív szolgálatból kivált kollégáink ne szakad-

janak el teljesen egymástól és a szakmától, ne maradjanak magukra, hanem legyen szervezett lehetőségük – legalább havi rendszerességgel – a találkozásra, egy kis eszmecsere, esetenként magával a szakmával kapcsolatba kerülésre.

*

Alkalmanként lehetőség szerint különböző programokat szervezünk. Igyekszünk más erdőgazdaságokat is meglátogatni, ahol mindig nagy szeretettel és gazdag programokkal fogadnak bennünket.

A teljesség igénye nélkül megemlítek néhány helyet. Voltunk a Gemenc Zrt. lenesi vadászházában és Pörböllyön a turisztikai központban; a Szolnoki Er-

dei iskolában és a MAGOSz meghívása alapján pedig Kőteleken. Vezetőink, a Pilisi Parkerdő Zrt. jóvoltából évente meghívást kapunk a Gödöllői és a Valkói Erdészethez.

Ezek a találkozók mindig nagy sikerrel záródnak, hiszen a kollégák többsége ezeknél az erdészetknél dolgozott, innen vonult nyugállományba. Az erdőgazdaságoknál tett látogatások is rendszerint fehér asztal melletti baráti beszélgetéssel érnek mindig véget.

Az elkövetkező időkben is szeretnénk minél gazdagabb programokat szervezni.

B.A.
titkár

Ádám András

Kissé késve értesültünk a szomorú tényről, hogy Leányfalun életének 75. évében elhunyt Ádám András József okl. erdésztechnikus. Úgy gondoltuk azonban, hogy

méltatlan lenne, ha csupán ezért nyomtalanul múltna el kollégánk élete. Ezért a következőkben röviden felelevenítjük pályafutását.

Püspökszilágyon született 1938. szeptember 22-én, ahol édesapja Ádám Ferenc irodai főerdészként, majd panyvezető erdészként dolgozott a Váci Püspökségi Uradalom ottani erdőgondnokságánál.

Még kisgyermek volt, amikor a család Vácra költözött, mivel apja az uradalom váci erdőgondnokságához került áthelyezésre, ahol faértékesítéssel foglalkozott. Így András az elemi, illetve

általános iskolai tanulmányait Vácot végezte el. Ezt követően atyjának és Ferenc bátyjának nyomába lépve, szintén az erdészpályát választotta élethivatásul. Erdészeti középfokú tanulmányait még Debrecen-Pallagon kezdte el, de erdésztechnikusi oklevelét már Szegeden vette át 1957-ben, mert közben 1955-ben az iskola oda települt át. Diákkorában eredményesen űzte az ökológiát, a városi diákversenyeken több ízben is sikeresen szerepelt.

Szakmai pályafutását az egykori Börzsönyi Áll. Erdőgazdaság Királyréti Erdészeténél kezdte meg kerületvezető erdészként a Magas-Tax – hideghegyi kerületben.

Ez a terület az ország közismerten egyik legjobb, de egyben egyik legveszélyesebb síterepe. Nem Ádám András volt az első, aki itt szíves közben súlyos, roncslódásos bokatorést szenvedett. Őt azonban olyan maradandóan megrokkantotta, hogy erdészpályáját kénytelen volt idő előtt befejezni. (Nem egy fiatal hegyvidéki erdész számára lehet ez intő példa !)

A balesetből úgy, ahogy talpraállva, 1960-tól a Pilisi Áll. Erdőgazdaságnál

dolgozott, előbb a visegrádi fagyártmányüzemben, 1962-től pedig ismét az erdőben, a papréti erdészkerület vezetőjeként. Tíz évig tartott itt ki, 1972-ben azonban befejezni kényszerült szakmai pályafutását.

Közben 1963-ban megnősült, házasságából egy fiú- és egy leánygyermek született; a továbbiakban pedig négy fiú-unokával gyarapodott a család.

Az erdészkedés kényszerű feladása után Paprétről leköltözött Szentendrére, majd onnan Leányfalura és olyan foglalkozás után nézett, amely kevésbé mozgásigényes, kevesebb és kíméletesebb gyaloglással jár, mint az erdészé. Cukrászati vállalkozást hozott létre fiával közösen (aki cukrászmester) és ezzel foglalkozott, amíg a nyugdíjkorhatárt el nem érte.

Amint már említettük, Leányfalun hunyt el. Széles körű részvételt kísérve a Vác-alsóvárosi temetőben helyezték végső nyugalomra szülei sírja mellett, a római katolikus egyház szertartása szerint.

Ádám F. - Király P.

Hírek

Civitas Fortissima Múzeum. Balassagyarmat, a „legbátrabb város” polgármestere, Medvác Lajos, továbbá az Ipoly Erdő Zrt. vezérigazgatója, Kiss László és a Civitas Fortissima Kör elnöke, dr. Szakács Zoltán megállapodást kötött egy Civitas Fortissima Múzeum elnevezésű létesítmény létrehozására. Ezt abban az állami erdőgazdasági részvénytársaság kezelésében lévő épületben helyezik el, amely egykor a nácizmus üldözöttjeként 1945 februárjában a dachauai koncentrációs táborban elpusztult baráti Huszár Aladár tulajdona volt.

A megállapodás ünnepélyes aláírása alkalmával adta át a polgármester a

„Balassagyarmatért” Emlékérem kitüntetését Tóth Gábornak, az Ipoly Erdő Zrt. gazdasági és termelési vezérigazgató-helyettesének, aki a város legjelentősebb erdei közjóléti célú objektumát, a Nyírjesi Fűvészkeretet és Vadasparkot megtervezte és kivitelezte.

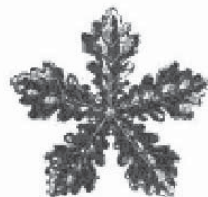
*

Új vezetők az OMVK-ban. Négy esztendőre szóló megbízatással új vezetőséget választottak az Országos Magyar Vadászkamarában a Tatán lebonyolított tisztújító közgyűlésen. Az eddigi elnököt, Feiszt Ottót, a Zalaerdő Zrt. ny. vezérigazgatóját dr. Jámor László, a soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. vezérigazgatója váltotta az első számú poszton. A két alelnök a következő: Pap

Gyula sportvadász alelnök (a Veszprém Megyei Vadászkamara elnöke); ifj. Fodermayer Vilmos okl. erdőmérnök (a Gemenc Zrt. Panduri Erdészetének vezetője) pedig a hivatásos vadász alelnök. A felügyelő bizottság elnöke Imre János (Pest megye), az etikai bizottságot dr. Bárándy Péter vezeti. Két fontos bizottság: a vadvédelmi és vadgazdálkodási bizottság, valamint a vadászati hagyományokat ápoló és kulturális bizottság elnökét a következő küldöttközgyűlésen kell majd megválasztani, mivel többes jelölés volt és egyik jelölt sem érte el a szükséges 50% +1 fő szavazatot.

A főtitkár továbbra is Pechtol János, mivel az ő korábbi mandátuma még nem járt le és így erre a tisztségre nem kellett választást eszközölni.

forestpress
erdészet – faipar – vadászat természetvédelem

Egy erdőtömb monográfiája

Már a címe is érdekes annak a 272 oldalas, masszív kötetnek, amelyet a *Nyírségi Erdészeti ZRt.* jelentetett meg: *A Bockerek-erdő.*

„...Volt egyszer, hol nem volt sokáig sem ember, sem erdész, egy elképzelhetetlenül gyönyörű mesebeli vidék, Beregsország ...” Ezekkel a lírai szavakkal kezdi előszavát a könyvet kiadó vállalat korábbi vezérigazgatója, *Kaknics Lajos*; majd megmagyarázza, hogy miről is szól ez a pompás könyv.

Hol volt Beregsország?

A hajdani Bereg vármegye egyik felén majd ezer ölnyi, felhőben úszó havas kárpáti bércek magasodtak, a másik felén a hegykoszorú lábánál pedig egy tágas lapály terült el, amelyet a Tisza és kárpáti mellékfolyói fontak körbe, s öntöztek vizeikkel. Igazából erről a *lapályról kapta az egész Beregsország a nevét*, hiszen magát ezt a lapályt nevezték el eleink Beregnek.

A mai irodalmi nyelvben Bereg a „berek” névalakban ismert szavunk tájnyelvi névváltozata, ami eredetileg annyit tesz: (nyíres, kőrises, égeres) *láperdő*. Erdős, mocsaras vadon volt itt, ahol hajdan a gyér lakosság mellett jól megfért a bölény, medve, jávorszarvas, farkas, hiúz, óz, róka, vadmacska, nyuszt, borz is. Nem véletlenül lett az államalapítás után csakhamar Bereg egy része, Beregdaróc tágabb környéke *darócok*, azaz erdő- és vadörök által vigyázott kizárólagos vadászterületé.

Ennek a vizenyős erdei vadonnak a közepe táján búj meg a kis *Bockerek település*.

A XIX. századi nagy vízszabályozások nyomán eltűnt a lapályról a sok víz; az erdőket kiirtották, helyüket művelésbe vonta a megháromszorozódott lélekszámú lakosság. Bockerek környékén maradt meg csupán egy nagyobb (?) összefüggő, csipkés szélű, de kerekded formájú erdőtömb: a Bockerek-erdő. Ezt az alig erdészkerületnyi *711 hektáros, de roppant érdekes, a múlt évezredekben megmaradt világot írja le töviről-hegyire ez a könyv.*

A Bockerek-erdő

Elsőként az erdőtömb tágabb környezetét, a Szatmár-Beregi-síkot, a táj természetföldrajzát és kultúrtörténetét ismerheti meg az olvasó. Többek között a Bockerek név eredetét és jelentését is. Majd a termőhely leírása, a hidrológiai és talajviszonyok ismertetése következik.

Ezután jön a *könyv legterjedelmesebb része: az erdő növény- és állatvilágának részletes bemutatása, a moháktól, zuzmóktól és gombáktól kezdve a fátlan és fás életközösségekig.*

A negyedik fő témacsoport: a *Bockerek-erdő erdészeti vonatkozásai*. Manapság szokatlan, meghatározó és példamutató módon azoknak a hajdanvolt erdész szaktársainknak, pontosabban erdei sírhelyeiknek a bemutatásával kezdődik ez a rész, akik valaha itt teljesítettek szolgálatot. Közülük Makka Alajos, Medgyesy Gombár József és Drevitzky Nándor, valamint Lőrincz István vadászmeister itt az erdőben van eltemetve (Makka Alajosnak még hűséges kutyája is). „Sosem magányosak, hisz már az ő lényük is része annak, amit úgy hív az utókor: Bockerek-erdő.” – írják róluk a szerzők.

Értékes kutatási terület

Kis könyvismertetőknek ezen a pontján kell elárulni, hogy az *erdő területéből 233,5 hektár erdőrezervátum, 64 hektár magterülettel és 73% védőzónával. Az erdőben ezért tudományos kutató munka is folyik*, amelyet a könyv részletesen bemutat: a törzselemzéseket, faállomány-elemzéseket, valamint a termőhelyi tényezők és a faállományok növekedésének összefüggéseit. Továbbá a termőhelyi tényezők változásának a vegetációval fennálló kölcsönhatásait feltáró vizsgálatokat.

Azt talán felesleges is említeni ezek után, hogy ilyen speciális adottságok mellett a Nyírerdő ZRt. a Bockerek-erdőben is és tágabb környezetében, Szatmár-Beregben is a Pro Silva szemléletű természetközeli erdőgazdálkodás folytatására törekszik.

A kötetet három oldalra rugó, gazdag és értékes irodalomjegyzék zárja.

Sok ilyen könyv kellene!

A könyvet Bartha Dénes és Vidéki Róbert szerkesztette, akik 22 szerző munkáját fogták össze (úgy, hogy maguk is szerepelnek közöttük), valamint 11 fotóst és a rengeteg térkép, diagram stb. készítőjét. A szöveget ugyanis rengeteg ábra: színes fénykép, térkép, grafikon, diagram teszi szemléletessé.

Közvetve megjegyezzük: kissé szokatlan, de különösebben nem zavaró megoldás, hogy az ábrák sorszámozását is és a táblázatok sorszámozását is minden fejezetben újra kezdték. (Mi pedig nem vettük magunknak a fáradságot, hogy valamennyit összeszámoljuk. Anynyi bizonyos, hogy nagyon sok ábra van a könyvben.) Kitűnő illusztráltságuknak köszönhetően mind a talajok, mind az élővilág leírását *más tájakon is hasznosítani lehet* a tanulás során.

A könyv mindezen túlmenően azért is szép, mert halványzöld alaptónusú, fényes műnyomópapírra nyomtatva kellemes, jól olvasható tipográfiával a Debreceni Nyomdaipari Kft. A masszív keménytáblás kötésen is egy gyönyörű, vizes termőhelyen álló lábas-égeres faállomány látható az átfutó képen. Ötletes, gondos a tördelés is, a gazdag ábraanyag és a sok táblázat harmonikus egységgé formálása a szöveggel.

Sok ilyen könyv kellene! Ilyen roppant alapossággal kidolgozott monográfia minden valamirevaló erdőnkről. Persze tudjuk, hogy ehhez sok pénz, még több munka és sok idő szükséges. Ám a Nyírerdő ZRt. bebizonyította: az első és legfontosabb feltétel a szándék, az akarat. S ha ez megvan – akkor már semmi sem lehetetlen!

Dr. K. P.

Borítóoldalainkhoz

Címképünk, továbbá az első belső borítóoldalon látható képek a XIII. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokon készültek és Zétényi Zoltán (ForestPress), valamint Markó András (Szombathelyi Erdészeti Zrt.) felvételei. Ugyanígy az eseményről szóló tudósításban elhelyezett szövegek közötti képek is (10-13. oldal.)

Hátsó belső borítóoldalunk képeit a VADEX Zrt. területén, a soponyai Sárvíz-völgye Erdészeti, Vadászati és Ökoturisztikai központban szeptemberben lebonyolított VIII. Országos Vadgazdálkodási Fesztiválon készítette Zétényi Zoltán. A rendezvény házigazdája Majoros Gábor, a Zrt. vezérigazgatója volt (a jobb felső csoportkép jobb szélén). Üdvözölte a megjelenteket dr. Jámor László, az OMVK elnöke (a képen Majorostól balra), s beszédet mondott dr. Bitay Márton Örs, erdészeti és vadászati ügyekben illetékes FM-államtitkár is (középen szürke öltönyben).

Hátsó külső borítóoldalunkon Somogyi Csaba felvétele látható arról a különös tölgyfáról, amely Törökkoppány (Somogy m.) határában, a Birkahíd dűlőben áll. S amelyről nehéz eldönteni, hogy egy törzs hasadt-e ketté, vagy pedig két összenőtt ikertörzs utólag hasadt szét és a két fél külön-külön él tovább? Mi ezt a címet adtuk a képnek: „Nem élhetnek sem veled, sem nélküled.”

k.p.

Hírek

Német minimálbér. A Bundestag július 3-án elfogadta a minimálbérrel alkotott törvényt. A *minimális órabér mértéke egységesen 8,50 euro*. A 18 év alatti személyekre nem vonatkozik. Ebben az átmeneti évben 3,7 millió, 2015-ben 4,5 millió dolgozót érint. Fejlesztését évről évre egy bizottság állapítja majd meg, amely a munkaadók és munkavállalók képviselőiből áll. A törvény elfogadását nagy vita előzte meg, mert nemcsak pozitív, *de negatív hatásaira is számítanak*, például a konjunktúra fékezésére és a versenyképesség csökkenésére.

Halálozás. Budapesten életének 90. évében csöndben elhunyt *Boncz Tibor* gyémántokleveles erdőmérnök.

A fővárosban született 1925-ben, diplomáját 1951-ben szerezte meg Sopronban. Szakmai pályafutása alatt lényegében *mindig műszaki jellegű feladatokat végzett*. Először az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál 1954-ig, majd az Erdőgazdasági Tervező Irodánál erdőfeltárással foglalkozott tervezőmérnökként. Innen a MÉM Erdőrendezési Szolgálathoz került, ahol a műszaki és távlati tervezési osztályon dolgozott nyugállományba vonulásáig. Hamvait Budapesten, a Farkasréti-temetőben a Boncz-család urnasírában helyezték végső nyugalomra.

*

Óriási szarvasgomba. A szarvasgomba-termesztéssel és -kereskedéssel foglalkozó Trufflemínors Kft. munkatársa, Papp Béla, Milla nevű kutyájával júliusban 1,28 kilogrammos szarvasgombát (a fekete változatot) talált a jásziványi erdőben. A Magyarországon rekordméretű, nemzetközi viszonylatban is ritka nagyságú, csaknem egymillió forintot érő gombát a cég vezetői átadták dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszternek azért, hogy tartósítás után a nyilvánosságnak is bemutatható legyen.

*

Erdei értékek az értéktárban. A Zalaerdő Zrt. javaslatára a közelmúltban a természeti tájhoz, élővilághoz és termelési kultúrához tartozó következő értékek kerültek be a *Zala Megyei Értéktárba*: a zalai gímszarvas, a vétyemi ősbükkös, a Vadászok Életfája, a Hét Vezér emlékhely, a Budafai Arborétum, valamint a Csömödéri Áll. Erdei Vasút.

*

Historia forestalis digitalis. Az Országos Erdészeti Egyesületben befejeződött az OEE időszakos kiadványa, az *„Erdészettörténeti Közlemények”* 1965 óta megjelent mintegy száz kötetének digitalizálása és elkészült ennek mutatója is. A kiadványsorozatot dr. Csőre Pál (1923-2011), az OEE Erdészettörténeti Szakosztályának egyik alapító tagja, titkára, 1971-1983 között pedig vezetője indította meg a *„Historia forestalis”* emblemikus sorozattal.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

XXIV. évfolyam 3. szám.

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete,
1146 Budapest, Thököly út 58-60.
Tel.: 331-4369; Fax: 331-9455
E-mail: efdsz@mailbox.hu

A Szerkesztőbizottság elnöke:

Dudás Péter elnök.

A szerkesztésben közreműködik:
Dr. Király Pál.

Nyomda:

Press Time Kft.
1066 Budapest, Lovag u. 15.
Tel.: (06) 1-331-3042
E-mail: grafika@presstime.hu
Felelős vezető:
Schmidt Dániel ügyvezető igazgató
A lap átlagosan negyedévenként jelenik meg.
Hírlapárusi forgalomba nem kerül, terjeszti az EFDSz.

Első kötetei ma már csak egy-két szakkönyvtárban elérhetők. A digitalizálás nagy munkájának köszönhetően azonban a világhálón most már bárki tetszése szerint tanulmányozhatja a több ezer oldalra rúgó nagy anyagot, amely szakmai múltunk kincsestára.

*

Új könyvek. A Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karának Növénytan és Természetvédelmi Intézete (Bartha Dénes) adta közre Heinrich David Wilckens, a selmecbányai Erdészeti Tanintézet első tanárának *„Erdészettan” I-II. kötet* c. munkáját. Ez előadásának anyaga nedeczei Nedeczky Ferenc nevű tanítványának jegyzetei alapján, 1814-15-ből.

Fácányi Ödön szakíró *„Egy hajdani vadásztársaság”* című könyve a Nimród Alapítvány, a Nimród Vadászújság és a Dénes Natur Műhely Kft. közös kiadása. A szerző *„Vadászok szoborparkja”* című, szép kis színes prospektusát pedig a Pilisi Parkerdő Zrt. adta ki. A *„20 éves a magyar Zöld Kereszt Mozgalom”* című ismeretterjesztő kiadvány dr. Tarján Lászlóné, dr. Jancsó Gábor és Pálmüller József munkája.

Jelenetek a VIII. Országos Vadgasztronómiai Fesztiválról

Majoros Gábor a VADEX vezérigazgatója üdvözölte a megjelenteket.

Dr. Bitay Márton, dr. Jámber László és Majoros Gábor ismerkedik a ragadozómadár röptetés rejtelseivel.

Szabadtűzőn készül a nyárson sült vadpecsenye.

A terített asztalokon volt minden, mi szem s szájnak ingere.

